

ต้นทุนมาตรฐานของระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีก

ต้นทุนมาตรฐาน

ต้นทุนมาตรฐาน คือ การพยากรณ์ หรือการหาไว้ล่วงหน้าว่าต้นทุนควรจะเป็นเท่าใด ภายใต้ภาวะการดำเนินงานที่วางแผนไว้ ทำหน้าที่เป็นหลักสำหรับควบคุมต้นทุน และเป็นมาตรการของประสิทธิภาพในการทำงาน เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับต้นทุนจ่ายจริงในขั้นสุดท้าย ต้นทุนมาตรฐานเป็นสื่อกลางสำหรับวัดความสำเร็จของผลงานปัจจุบัน และสำหรับกำหนดความรับผิดชอบเกี่ยวกับผลแตกต่าง ระบบต้นทุนมาตรฐานเน้นหนักถึงข้อบกพร่องสำคัญ ๆ แต่ช่วยให้สนใจถึงเรื่องความไม่มีประสิทธิภาพ และภาวะการอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องแก้ไข

ประโยชน์ของต้นทุนมาตรฐาน

1) เป็นเครื่องวัด และส่งเสริมสมรรถภาพในการผลิต ต้นทุนมาตรฐานที่กำหนดขึ้นอย่างระมัดระวังคือ ต้นทุนการผลิตที่ควรจะเป็น ถ้าการผลิตดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเมื่อกำหนดต้นทุนมาตรฐานขึ้นไว้ เช่นนี้ผู้ปฏิบัติงานยอมปฏิบัติงานของตนโดยระมัดระวัง เพราะผลของการปฏิบัติงานของตนจะถูกเปรียบเทียบกับมาตรฐาน

2) เพื่อประโยชน์ในการควบคุม และลดต้นทุนการผลิต เมื่อมีการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนมาตรฐานกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงว่าเกิดขึ้นด้วยเหตุใด และหาทางแก้ไขก็จะเป็นประโยชน์ในการลดต้นทุนการผลิต และควบคุมการผลิต

3) ทำให้วิธีการบัญชีต้นทุนง่ายและสะดวกขึ้น เนื่องจากการใช้ต้นทุนมาตรฐาน หมายถึงว่าได้มีการกำหนดขั้นตอนดำเนินงานต่าง ๆ ปริมาณวัตถุดิบที่จะใช้ ราคาวัตถุดิบไว้โดยละเอียด ฉะนั้น ในการผลิตสินค้าจำนวนหนึ่งยอมจะสามารถทราบล่วงหน้าได้ว่า

จะต้องมีการดำเนินงานในการผลิตที่ขึ้น ไขแรงงานประเภทใดเท่าใด ไขวัตถุดิบชนิดใดเท่าใด ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน และข้อมูลต้นทุนในการผลิตสินค้าจำนวนนี้จึงสามารถเตรียมไว้โคลงหนา และใช้ในการลงบัญชีต้นทุนที่ ส่วนต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงก็จะรวบรวมและลงบัญชีไว้เพื่อเปรียบเทียบแสดงผลต่าง

4) ไขประโยชน์ในการคิดต้นทุนของคงคลัง เพราะเมื่อสำรวจว่าใดทำงานระหว่างทำไปแล้วเพียงใด ผ่านขั้นการดำเนินงานไปแล้วก็ขึ้น ไขวัตถุดิบใดไปบ้างแล้วก็สามารถที่ราคางานระหว่างทำตามต้นทุนมาตรฐานไคงาย ไม่ต้องเสียเวลาในการเก็บรวบรวมตัวเลขต้นทุนแท้จริงของแต่ละขั้นตอน ซึ่งเสียเวลามาก

นักบัญชีมีความเห็นแตกต่างกันว่า ต้นทุนของคงคลังควรเป็นต้นทุนจ่ายจริง หรือต้นทุนมาตรฐาน ข้อแตกต่างของความเห็นอยู่ที่ว่าต้นทุนสำหรับการนี้ประกอบควยอะไร กลุ่มหนึ่งถือว่าต้นทุนของคงคลังที่ถูกต้อง คือ ต้นทุนมาตรฐานซึ่งเป็นต้นทุนที่ไม่รวมการสิ้นเปลืองที่อาจหลีกเลี่ยงได้ หรือความไม่มีประสิทธิภาพ คนกลุ่มนี้ถือต้นทุนที่เกินนี้เป็นต้นทุนสำหรับงวดซึ่งควรคิดโดยตรงเข้าหักรายได้มากกว่าที่จะคิด เข้าบัญชีของคงคลัง อีกกลุ่มหนึ่งถือว่าต้นทุนของคงคลังควรรวมต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นในการผลิตผลิตภัณฑ์ และถือว่าต้นทุนมาตรฐาน (หากใช้สำหรับวัตถุประสงค์อื่น) ควรจะปรับปรุงให้เป็นต้นทุนจ่ายจริงก่อนที่จะทำการเงินขึ้น ซึ่งไคกล่าววว่า มาตรฐานไม่ได้ตั้งใจไว้จะเป็นต้นทุน หน้าที่มาตรฐานในระบบการบัญชีต้นทุนก็เพื่อช่วยให้มีวิธีการที่สะดวกและยืดหยุ่นได้ สำหรับคำนวณต้นทุนจ่ายจริง ของคงคลังและต้นทุนสินค้าขาย และเพื่อหาว่าการผันแปรของต้นทุนจ่ายจริงจากผลที่คาดไว้มีจำนวนมากน้อยแค่ไหน และเนื่องจากสาเหตุอะไร

บ้าง

ดังนั้น การจะไขต้นทุนมาตรฐานที่ราคาของคงคลังได้ หรือไม่ยอมขึ้นอยู่กับว่า ต้นทุนมาตรฐานที่ตั้งขึ้นนั้นถูกต้องใกล้เคียงความจริงเพียงใด

5) เพื่อช่วยในการวางแผนโดยงบประมาณ ต้นทุนมาตรฐานเป็นต้นทุนที่สะดวกกว่าต้นทุนจ่ายจริงในการทำงบประมาณ เพราะว่าเราสามารถหาต้นทุนมาตรฐานของ

การทำงานและผลิตภัณฑ์เป็นต้นทุนรวมได้ไม่ว่าจำนวนการผลิตจะเป็นเท่าใด หรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ในอัตราส่วนผสมใดก็ตามที่ต้องการในงบประมาณ หากโชคนทุนจ่ายจริงสำหรับวัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยปกติต้องทำการวิเคราะห์ และปรับปรุงตัวเลขอีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจำนวนผลิตหรือส่วนผสมของผลิตภัณฑ์เปลี่ยนแปลงไป

6) เพื่อช่วยในการกำหนดราคาขายล่วงหน้า เนื่องจากราคาขาย และต้นทุนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ต้นทุนมาตรฐานมีข้อดีในการกำหนดราคาขายกว่าต้นทุนจริง เพราะอาจปรับปรุงและใช้พยากรณ์สำหรับอนาคตได้ง่ายกว่าต้นทุนจ่ายจริงในอดีต และต้นทุนมาตรฐานไม่รวมการสิ้นเปลืองทำให้ได้ต้นทุนที่ควรจะเป็นของสินค้า

หลักการในการกำหนดมาตรฐาน

การใช้ต้นทุนมาตรฐานจะได้อผลเพียงใดขึ้นอยู่กับความถูกต้องของมาตรฐานที่กำหนดขึ้น การกำหนดมาตรฐานจึงต้องทำอย่างระมัดระวังโดยคำนึงถึงวิธีการผลิตขั้นต่าง ๆ โดยละเอียด ปริมาณวัตถุดิบ และคุณภาพวัตถุดิบที่จะใช้ตลอดในระยะเวลาที่ใช้ในการผลิตอาจกำหนดขึ้นจากการทดลองการผลิต และการจับเวลา ส่วนค่าใช้จ่ายการผลิต และรายละเอียดปลีกย่อยอื่น ๆ อาจจะใช้ข้อมูลในอดีตมาประกอบการพิจารณา

ต้นทุนมาตรฐานของระบบบัญชีอุตสาหกรรมสมัยใหม่

ต้นทุนมาตรฐานของระบบบัญชีอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ในวิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับต้นทุนมาตรฐานทั่วไป แต่สิ่งหนึ่งที่น่าพิจารณาก็คือ วิธีการใช้ต้นทุนมาตรฐาน เนื่องจากในกิจการขนาดกลางการใช้ระบบบัญชีต้นทุนมาตรฐานที่มีการลงบันทึกทางการบัญชีด้วยตัวเลขต้นทุนมาตรฐาน อาจจะเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก และสิ้นเปลืองแรงงาน ดังนั้นเพื่อขจัดปัญหานี้บางกิจการจะใช้บันทึกต้นทุนมาตรฐานเป็นสถิติ และใช้เฉพาะในการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังเท่านั้น แต่ในกิจการขนาดใหญ่การบันทึกต้นทุนมาตรฐานไว้ในสมุดบัญชีก็จะมีประโยชน์มากเพราะ

ก. การเปรียบเทียบต้นทุนจ่ายจริงกับต้นทุนมาตรฐานโดยไม่ลงรายการไว้ในบัญชี โดยปกติก็มีรายละเอียดจำกัดสำหรับหัวหน้าคนงาน หรือผู้บริหาร ณ ระดับแผนกงบสรุปรต้นทุนและงบกำไรขาดทุนอาจแสดงการ เปรียบเทียบกับมาตรฐานหากมาตรฐานลงบันทึกไว้ในบัญชีถูกต้อง ดังนั้นประโยชน์จึงขยายไปถึงฝ่ายบริหารระดับสูงสุด

ข. การให้ต้นทุนมาตรฐานเกี่ยวข้องกับควบคุมต้นทุนตามสมุดบัญชี ส่งเสริมให้มีความถูกต้องขึ้น และเป็นเหตุให้ทั้งฝ่ายบัญชี และฝ่ายการผลิตสนใจในต้นทุนมาตรฐานมากขึ้น

ดังนั้นระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกในวิทยานิพนธ์นี้จะ แบ่งออกเป็น 2 ระบบ

ก. ระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ไม่ใช้ต้นทุนมาตรฐานในการบันทึกบัญชี แต่ใช้ในการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลัง

ข. ระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ใช้ต้นทุนมาตรฐานในการบันทึกบัญชี

ระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ไม่ใช้ต้นทุนมาตรฐานบันทึกบัญชี

ระบบบัญชีมาตรฐานนี้ใช้บันทึกต้นทุนมาตรฐานเป็นสถิติ และใช้เฉพาะในการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลัง ดังนั้น ในการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังต้องมีวิธีการบางอย่างที่จะทำให้มูลค่าสินค้าคงคลังที่กำหนดตามต้นทุนมาตรฐานใกล้เคียงกับมูลค่าต้นทุนสินค้าคงคลังที่แท้จริง เพื่อจะได้สอดคล้องกับหลักการที่ว่า การใช้ต้นทุนมาตรฐานกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังใดหรือไม่ยอมรับขึ้นอยู่กับต้นทุนมาตรฐานที่ตั้งขึ้นนั้นถูกต้องใกล้เคียงความจริงเพียงใด

หลักการกำหนดมาตรฐานของระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ไม่ใช่ต้นทุน
มาตรฐานบันทึกบัญชี

ก่อนที่จะหาต้นทุนมาตรฐาน จำเป็นจะต้องหามาตรฐานซึ่งเป็นรากฐานของต้นทุนมาตรฐานเสียก่อนและมาตรฐานนั้นควรจะสามารถเป็นเครื่องวัดให้ฝ่ายบริหารได้ใช้พิจารณาผลงานที่ได้ทำไปแล้ว มาตรฐานของระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ไม่ใช่ต้นทุนมาตรฐานบันทึกบัญชีมี

- 1) การแบ่งขั้นตอนการผลิตของอุตสาหกรรมสัตว์ปีก
- 2) การใช้เฉพาะสัตว์ปีกเพศเมียในการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลัง
- 3) มาตรฐานปริมาณวัตถุดิบ
 - 3.1 มาตรฐานการคัสดั้วปีก
 - 3.2 มาตรฐานปริมาณอาหารสัตว์ปีกที่ใช้ระยะระยะเจริญเติบโต
- 4) มาตรฐานราคาของวัตถุดิบ
 - 4.1 มาตรฐานราคาของลูกสัตว์ปีก
 - 4.2 มาตรฐานราคาอาหารสัตว์
- 5) มาตรฐานแรงงาน
 - 5.1 มาตรฐานจำนวนเวลาแรงงาน
 - 5.2 มาตรฐานอัตราค่าแรง
- 6) มาตรฐานค่าใช้จ่ายฟาร์ม
- 7) มาตรฐานต้นทุนการเจริญเติบโตของไก่แต่ละสปีดส์
- 8) มาตรฐานการลดลงของการให้ประโยชน์ของแม่ไก่

1) การแบ่งขั้นตอนการผลิตของอุตสาหกรรมสัตว์ปีก

เนื่องจากอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ปีกแตกต่างจากอุตสาหกรรมทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะวิธีการผลิตเพราะว่าอุตสาหกรรมทั่ว ๆ ไปสามารถกำหนดวิธีการผลิตขึ้น

ต่าง ๆ ไค่จ่ายและรู้ถึงขบวนการผลิตไค่ชัดเจน สามารถทราบว่าค้นทุนการผลิตในแต่
 ละขบวนการผลิตเป็นเท่าใด ประกอบด้วยวัตถุดิบอะไรบ้าง เนื่องจากส่วนผสมและวิธี
 การผลิตไค่กำหนดไว้อย่างแน่นอน แล่อุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ปีกเป็นการยากที่จะ
 กำหนดขั้นตอนในการผลิต เพราะว่าเป็นการผลิตสิ่งที่มีชีวิตซึ่งอัตราผลิตขึ้นอยู่กับ
 ความมีชีวิตรอดและการเจริญเติบโตซึ่งทำให้ยากลำบากในการกำหนดต้นทุนการผลิต
 แต่ละช่วง นอกจากนั้นอุตสาหกรรมสัตว์ปีกยังมีลักษณะพิเศษอีกอย่างหนึ่งคือ เป็นอุตสาหกรรม
 ที่ผลิตสินค้าซึ่งจะใช้ในการผลิตสินค้าทอดหนึ่งขึ้นมาก่อนแล้วจึงนำมาผลิตสินค้าที่
 ๓ของการ กล่าวคือ การผลิตสินค้าช่วงแรกไค่แก่การผลิตแม่ไก่ หรือไก่รุ่น จากวัตถุดิบ
 คือลูกไก่ อาหาร ฯลฯ แล่จากแม่ไก่จะผลิตไข่ขึ้นเพื่อขาย หรือนำไปพักเป็นลูกไก่ขาย
 อีกทอดหนึ่ง เปรียบเทียบเหมือนอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักร และนำเครื่องจักรนั้นไป
 ใช้ในการผลิตสินค้าของตัวเอง ตัวอย่างเช่น อุตสาหกรรมที่ผลิตเครื่องทดสอบเพื่อ
 นำไปใช้ผลิตกระสอบของอุตสาหกรรมนั้น ต่างกับอุตสาหกรรมโดยทั่ว ๆ ไป ที่แม้ว่า
 การผลิตจะมีหลายขั้นตอนแต่ก็เป็นการผลิตเชิงเดียว คือต้นทุนทั้งหมดที่เข้าสู่การผลิต
 เป็นต้นทุนของผลิตภัณฑ์นั้นทั้งหมด ไม่ต้อคำนึงถึงว่าจะมีการใช้ผลิตภัณฑ์นั้นไปใช้ประ
 โยชน์อย่างไร

ถ้าไม่มีการแบ่งขั้นตอนการผลิตของอุตสาหกรรมสัตว์ปีกโดยถือว่าเป็นการผลิต
 ช่วงเดียวตลอดก็จะมีปัญหาในการรายงานผลการดำเนินงานของกิจการในช่วงการ
 ผลิตที่สัตว์ปีกยังไม่ผลิต ถ้ากิจการถือรายจ่ายทั้งหมดเป็นรายจ่ายประจำ คือ เป็น
 รายจ่ายที่ไปประโยชน์ต่อวงบัญชีที่รายจ่ายนั้นเกิดขึ้น โดยที่ความจริงแล้วรายจ่ายใน
 ช่วงนี้เป็นรายจ่ายลงทุน (คือ เป็นรายจ่ายที่จะไปประโยชน์ต่อกิจการมากกว่าหนึ่งงวด
 บัญชี ซึ่งอาจเรียกรายจ่ายลงทุนนั้นว่าสินทรัพย์ ต่อเมื่อนำสินทรัพย์ (แม่ไก่) นั้นมาใช้งาน
 (ผลิตไข่) ต้นทุนของบริการที่ได้รับจากสินทรัพย์นั้นในงวดหนึ่ง ๆ จึงจะนำมาคิดเป็น
 รายจ่ายประจำงวด) ก็จะมีผลทำให้ในช่วงที่สัตว์ปีกไม่มีผลผลิตกิจการจะต้อรับภาระ
 รายจ่ายมากเกินไป ซึ่งไม่ถูกต้องกับที่ควรจะเป็น ในทำนองเดียวกันในช่วงที่มีผลผลิต
 กิจการก็รับภาระรายจ่ายน้อยเกินไป ดังนั้น การรายงานผลการดำเนินงานจะไม่เป็น

ไปตามหลักการบัญชี เกณฑ์ที่รับฟังจ่าย

ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการกำหนดขั้นตอนการผลิตมาตรฐานขึ้น จากการศึกษาพบว่า ไก่แต่ละพันธุ์ แต่ละประเภทควรที่จะแยกออกจากกันในการกำหนดมาตรฐาน แต่มีหลักการที่เหมือนกันคือ ควรจะแยกเป็นระยะเจริญเติบโต และระยะวางไข่

ระยะเจริญเติบโต คือ ช่วงระยะตั้งแต่เริ่มการเลี้ยงจนถึงระยะเวลาที่สัตว์ปีกเริ่มไข่ได้ประมาณ 50 % ของจำนวนตัวสัตว์ปีกที่มีอยู่ซึ่งจะเป็นระยะเวลาประมาณหนึ่งเดือนหลังจากที่สัตว์ปีกเริ่มไข่

ระยะวางไข่ คือ ช่วงระยะเวลาหลังจากระยะเจริญเติบโตจนสัตว์ปีกหมดอายุ

ในช่วงระยะเจริญเติบโต รายจ่ายทั้งหมดในช่วงนี้ ถือเป็นรายจ่ายลงทุน ส่วนรายจ่ายในช่วงระยะวางไข่ ถือเป็นรายจ่ายประจำ และจะต้องตัดจำหน่ายรายจ่ายลงทุนในช่วงระยะวางไข่ด้วย ปัญหาสำคัญที่ควรคำนึงถึงก็คือ จะแบ่งช่วงระยะเจริญเติบโตกับระยะวางไข่อย่างไร เพราะถ้าแบ่งช่วงระยะเจริญเติบโตเร็วเกินไป ทำให้มีรายจ่ายที่ควรจะเป็นของระยะเจริญเติบโตเข้าไปเป็นรายจ่ายระยะวางไข่ ในทำนองเดียวกันถ้ากำหนดช่วงระยะเจริญเติบโตยาวเกินไปรายจ่ายที่ควรจะเป็นของระยะวางไข่ จะกลายเป็นรายจ่ายของระยะเจริญเติบโต เนื่องจากว่าในการผลิตไข่ของฝูงสัตว์ปีกมีลักษณะ ระยะทนตำแล้วค่อยสูงขึ้นจนถึงจุดสุดยอด และค่อย ๆ ลดลง ซึ่งเมื่อคำนึงถึงความสม่ำเสมอของการรายงานผลการดำเนินงาน และเกณฑ์ที่รับฟังจ่ายแล้ว จะพบว่าหากกำหนดช่วงระยะวางไข่โดยถือจากสัปดาห์แรกที่สัตว์ปีกเริ่มไข่ซึ่งเป็นระยะที่ฝูงสัตว์ปีกยังไม่เจริญเต็มที่ ผลผลิตยังได้จำนวนน้อยไม่พอกับรายจ่ายที่จ่าย โดยที่ยังไม่คิดถึงรายจ่ายที่จะต้องตัดจำหน่ายจากรายจ่ายลงทุนระยะเจริญเติบโต ผลการดำเนินงานในช่วงนี้ก็จะมีการขาดทุนไปหลายสัปดาห์ด้วยเหตุผลเช่นนี้จึงกำหนดช่วงระยะเวลาวางไข่เริ่มเมื่อสัตว์ปีกไข่ได้ประมาณ 50 % ของจำนวนตัวของสัตว์ปีกที่เลี้ยงอยู่ ซึ่งจะเป็นระยะเวลาประมาณหนึ่งเดือนหลังจากที่สัตว์ปีกเริ่มไข่ อันเป็นช่วงระยะที่รายได้จากผลิตผลจะสามารถคุ้มกับรายจ่ายที่ต้องจ่าย

2) การใช้เฉพาะสัตว์ปีกเทศเมียบในการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลัง

ในการเลี้ยงสัตว์ปีกจำเป็นจะต้องมีทั้งสองเพศ แต่เนื่องจากผลผลิต (ไข่) จะได้จากเพศเมียเท่านั้น ส่วนเพศผู้เป็นเพียงเครื่องช่วยให้เกิดผลผลิต เนื่องจากการใช้สัตว์ปีกเพศผู้คุมฝูงเพื่อผสมพันธุ์สัตว์ปีกมีจำนวนที่แน่นอนเป็นมาตรฐาน และอัตราส่วนที่ไข้ก้อนขางน้อย เช่นสัตว์ปีกเพศผู้ 1 ตัว จะคุมฝูงสัตว์ปีกเทศเมีย 10 - 15 ตัว ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการคำนวณมูลค่าสินค้าคงคลังจึงใช้สัตว์ปีกเทศเมียเป็นหลัก ส่วนต้นทุนของสัตว์ปีกตัวผู้ทั้งหมดโอนไปคิดรวมกับต้นทุนสัตว์ปีกเทศเมีย และคิดแบ่งต่อจำนวนของสัตว์ปีกเทศเมีย

ในทำนองเดียวกันรายได้มูลค่าซากของสัตว์ปีกตัวผู้จะคิดเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์จากมูลค่าซากของสัตว์ปีกเทศเมียซึ่งอัตราเปอร์เซ็นต์จะกำหนดเป็นมาตรฐานโดยนักผสมพันธุ์ไก่ และจะต้องกำหนดแยกตามประเภท และพันธุ์

3) มาตรฐานปริมาณวัตถุดิบ

วัตถุดิบของอุตสาหกรรมสัตว์ปีก คือ ลูกสัตว์ปีก และอาหารสัตว์ปีก มาตรฐานปริมาณวัตถุดิบสำหรับลูกสัตว์ปีกก็คือ มาตรฐานการคักสัตว์ปีก มาตรฐานปริมาณวัตถุดิบของอาหารสัตว์ปีกก็คือ ปริมาณของอาหารสัตว์ปีกที่ไข่ ปริมาณวัตถุดิบที่จะใช้ในการผลิตสินค้าหนึ่งหน่วย และคุณภาพของวัตถุดิบที่จะใช้นั้นจะกำหนดขึ้นจากการทดลอง กิจกรรมสวนมากอาศัยความรู้ทางวิศวกรรมเป็นพื้นฐานสำหรับกำหนดจำนวนวัตถุดิบมาตรฐาน แผนผังงานรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ ของเสียตามปกติ การสูญเสียที่เลี่ยงไม่ได้ แต่ในอุตสาหกรรมสัตว์ปีกจะใช้ความรู้ทางด้านสัตวบาล

3.1 มาตรฐานการคักสัตว์ปีก ในการเลี้ยงสัตว์ปีกจะต้องมีการคักสัตว์ปีกที่มีลักษณะคอย หรือไม่สมบูรณ์ทั้ง เนื่องจากถ้าทำการเลี้ยงต่อไปผลที่ได้รับจะไม่คุ้มกับรายจ่ายที่ต้องจ่าย และโดยเฉพาะในกรณีสัตว์ปีกที่เป็นพ่อแม่พันธุ์ การคักสัตว์ปีกที่ถูกลักษณะและมีคุณสมบัติที่เลวออกเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะว่าลักษณะดังกล่าวจะมีผลถึง

ผลการผลิตของพ่อแม่พันธุ์เองและถึงผลการผลิตของรุ่นลูกหลานอีกด้วย การคัดเลือกตัวปึกก็เปรียบเทียบกับกับความสูญเสียโดยปกติในการผลิตของอุตสาหกรรมอื่น ๆ มาตรฐานการคัดเลือกตัวปึกเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นได้ยาก ต้องอาศัยการศึกษาคุณค่าและการทดลองของนักสัตวบาลโดยเฉพาะ มาตรฐานการคัดเลือกตัวปึกเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับต้นทุนมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปึก เพราะเป็นตัวกำหนดต้นทุนมาตรฐานที่สำคัญมาก เนื่องจากเป็นตัวกำหนดผลผลิตขั้นต้น (แม่ไก่) ที่จะผลิตได้จำนวนเท่าใด และผลผลิตขั้นต้นนี้จะต้องรับภาระรายจ่ายต่อหน่วยเป็นเท่าใด ตามมาตรฐานการคัดเลือกตัวปึกไม่ถูกต้องยอมก่อให้เกิดปัญหาผลแตกต่างระหว่างต้นทุนมาตรฐานกับต้นทุนจริง

มาตรฐานการคัดเลือกตัวปึกจะกำหนดเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์ของสัตว์ปึกเพศเมียที่ควรจะต้องเหลืออยู่เมื่อการเลี้ยงสิ้นสุดระยะระยะเจริญเติบโต แต่เนื่องจากสัตว์ปึกเป็นสิ่งมีชีวิต จำนวนสัตว์ปึกเพศเมียที่จะเหลืออยู่เมื่อสิ้นสุดระยะระยะเจริญเติบโต ยังมีปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งซึ่งนอกเหนือจากการคัดเลือกตัวปึกที่ลักษณะคอยหรือไม่สมบูรณ์ทั้งคือ การตาย ทำให้เกิดผลแตกต่างได้มากในจำนวนสัตว์ปึกที่เหลืออยู่เมื่อสิ้นสุดระยะระยะเจริญเติบโตตามมาตรฐานกับความเป็นจริง เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของต้นทุนมาตรฐานนี้ก็เพื่อใช้ในการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลัง ซึ่งถือหลักว่าต้นทุนมาตรฐานต้องใกล้เคียงความเป็นจริงที่สุด ในกรณีจะเกิดผลแตกต่างระหว่างต้นทุนมาตรฐานกับต้นทุนจริงมากจะต้องมีวิธีการที่จะปรับปรุงให้ต้นทุนมาตรฐานใกล้เคียงกับความเป็นจริง ดังนั้น ต้นทุนมาตรฐานสัตว์ปึกจึงจำเป็นต้องใช้ตัวเลขจริงของจำนวนสัตว์ปึกที่เหลืออยู่เมื่อสิ้นสุดระยะระยะเจริญเติบโตมาใช้ในการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลัง ซึ่งจะใช้วิธีนี้ก็ต่อเมื่อจำนวนสัตว์ปึกที่เหลืออยู่เมื่อสิ้นสุดระยะระยะเจริญเติบโตน้อยกว่ามาตรฐาน และเพื่อความสะดวกและประหยัดการตรวจนับจำนวนสัตว์ปึกจริง ซึ่งโดยปกติฝ่ายผลิต (ฟาร์ม) จะตรวจนับจำนวนสัตว์ปึกเมื่อสิ้นสุดระยะระยะเจริญเติบโตของฟาร์ม (โดยปกติระยะระยะเจริญเติบโตของฝ่ายผลิตจะต่างกับฝ่ายบัญชีตามที่ไกลาวถึงหลักการในการกำหนดระยะระยะเจริญเติบโต และระยะวางไข่ของระบบต้นทุนมาตรฐานนี้ ซึ่งจะต่างประมาณ 3 - 4 สัปดาห์) จะใช้จำนวนที่ตรวจนับได้ของฝ่ายผลิต

มาตรฐานการคักสัตว์ปีกทองแยกเป็นแต่ละประเภท และพันธุ์ของสัตว์ปีกเพราะว่าสัตว์ปีกแต่ละประเภทแต่ละพันธุ์จะไม่เหมือนกัน

3.2 มาตรฐานจำนวนอาหารสัตว์ปีกที่ใช่ เนื่องจากอาหารที่ใช่เลี้ยงสัตว์ปีกแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ อาหารระยะไก่อเล็ก อาหารไก่อใหญ่ และอาหารไก่ไข่ อาหารแต่ละชนิดจะมีคุณสมบัติแตกต่างกันออกไปเพื่อประโยชน์ในการเลี้ยงสัตว์ปีกแต่ละระยะ ซึ่งจะมีความต้องการคุณค่าของอาหารแตกต่างกัน คุณภาพของอาหารนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจำนวนอาหารที่สัตว์ปีกใช้จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของอาหารด้วย การกำหนดมาตรฐานจำนวนของอาหารกระทำได้จากการทดลองเลี้ยงซึ่งคำนึงถึงของเสียตามปกติ การสูญเสียที่เลี้ยงไม่ได้ และกำหนดมาตรฐานออกเป็นตามระยะการเลี้ยงแต่ละสัปดาห์ มาตรฐานจำนวนอาหารในระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ไม่ใช่ต้นทุนมาตรฐานลงบัญชีจะใช้เฉพาะมาตรฐานจำนวนอาหารสัตว์ปีกระยะเจริญเติบโตเท่านั้น เนื่องจากระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ไม่ใช่ต้นทุนมาตรฐานบันทึกมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้กำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังซึ่งจะถือว่าจำนวนอาหารที่สัตว์ปีกใช้ระยะวางไข่เป็นค่าใช้จ่ายประจำของระยะวางไข่ไม่เกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าคงคลังจึงไม่ของค่านึงถึง

เนื่องจากว่าการแบ่งชั้นตอนการผลิตระยะเจริญเติบโตกับระยะวางไข่มีปัญหา ระหว่างฝ่ายผลิตกับฝ่ายบัญชี ดังที่กล่าวมาแล้วในเรื่องการแบ่งชั้นตอนการผลิตของอุตสาหกรรมสัตว์ปีก แต่ปริมาณอาหารใช้ช่วงแบ่งตามฝ่ายผลิต ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่ว่าสัตว์ปีกระยะเจริญเติบโตจะต้องใช้อาหารไก่ไข่ด้วย

4) มาตรฐานราคาวัตถุดิบ

มาตรฐานราคาวัตถุดิบแบ่งตามประเภทวัตถุดิบออกเป็น 2 ชนิดคือ

4.1 มาตรฐานราคาลูกสัตว์ปีก

4.2 มาตรฐานราคาอาหารสัตว์

มาตรฐานราคาลูกสัตว์ปีก เนื่องจากระบบบัญชีต้นทุนมาตรฐานอุตสาหกรรม สัตว์ปีก ไม่ใช่ต้นทุนมาตรฐานลงบัญชี มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้กำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังซึ่ง จะต้องมีมูลค่าใกล้เคียงกับมูลค่าจริง ดังนั้น จะใช้ราคาของลูกสัตว์ปีกตามราคาจริงที่ ซื้อมา ซึ่งประกอบด้วยราคาในใบส่งของ คาขนส่ง ภาษี ฆ่า หรือในกรณีที่เกิดขึ้นเอง ก็จะใช้ราคาต้นทุนมาตรฐานที่ผลิต และเนื่องจากราคาลูกสัตว์ปีกที่แท้จริงก็ใช้ได้สะดวก เพราะแต่ละฝูงสัตว์ปีกที่เลี้ยงก็ใช้ราคาเพียงครั้งเดียว เพราะว่าการเลี้ยงสัตว์ปีก แต่ละฝูงจะซื้อลูกสัตว์ปีกเข้าเลี้ยงเพียงครั้งเดียว

มาตรฐานราคาอาหารสัตว์ เนื่องจากระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีก แบบ ไม่ใช่ต้นทุนมาตรฐานลงบัญชี มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้กำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังซึ่งจะ ต้องมีมูลค่าใกล้เคียงกับมูลค่าจริง ดังนั้นจะใช้ราคาจริงของอาหารสัตว์ปีกที่ซื้อมา แต่ เนื่องจากในช่วงการเลี้ยงสัตว์ปีกเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ราคาอาหารมักจะขึ้นลงตลอด เวลา ซึ่งจะยุ่งยากต่อการคำนวณ และเนื่องจากอาหารสัตว์ปีกก็แบ่งออกเป็น 3 ประ เภท คือ ใกล้เคียง ไก่เล็ก ไก่ใหญ่ ไก่ไข่ เนื่องจากความต้องการส่วนประกอบของอาหารของ สัตว์ปีกแต่ละอายุแตกต่างกัน ซึ่งการขึ้นลงของราคาแต่ละประเภทอาจจะไม่สัมพันธ์ หรือ เป็นสัดส่วนเดียวกัน ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหานี้มาตรฐานราคาอาหารสัตว์ปีกจะใช้ราคา อาหารจริงเฉลี่ยตามปริมาณการใช้อาหารแต่ละประเภทของสัตว์ปีก เป็นราคาอาหาร เฉลี่ยตามน้ำหนักและใช้เป็นราคามาตรฐาน เพื่อตัดปัญหายุ่งยากในการคำนวณจะใช้ ราคาอาหารเฉลี่ยตามน้ำหนักที่หาได้ตลอดช่วงของระยะเจริญเติบโต ยกเว้นแต่ราคา อาหารสัตว์ปีกจะเพิ่มขึ้น หรือลดลงเกินสิบเปอร์เซ็นต์ เนื่องจากต้นทุนอาหารนับเป็นต้นทุนที่สำคัญของการเลี้ยงสัตว์ปีกดังนั้นหากคำนวณใหญ่ถูกต้อง ในกรณีที่ดูหรือวัสดุหีบห่อ อาหารขายได้ หรือ ใกล้เคียงของเอารายได้ที่ไคมาหักจากต้นทุนของอาหารคคว

5) มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานแรงงานแบ่งออกเป็น

5.1 มาตรฐานจำนวนแรงงาน

5.2 มาตรฐานอัตราค่าแรง

มาตรฐานจำนวนแรงงาน การตั้งจำนวนแรงงานมาตรฐาน เป็นงานค่อนข้าง ยุงยาก ทั้งนี้เพราะปัจจัยมนุษย์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย การตั้งจำนวนแรงงานมาตรฐาน อุตสาหกรรมสัตว์ปีกจะคำนวณหาจากเวลาที่ท้องไข่ทำงานโดยคำนึงถึงมาตรฐานของ สภาพแวดล้อม คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานด้วย เนื่องจากในการเลี้ยงสัตว์ปีกจะ ต้องมีช่วงเวลาด่างงานด้วย มาตรฐานจำนวนแรงงานจึงไม่จำเป็นที่จะต้องใช้วิธี time and motion study เพียงแต่ใช้ศึกษาผลงานในอดีตก็สามารถกำหนดได้ และ ก็เช่นเดียวกับมาตรฐานจำนวนอาหารที่ใช้ ระบบบัญชีอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ไม่ได้ต้นทุน มาตรฐานลงบัญชีจะกำหนดมาตรฐานจำนวนแรงงาน เฉพาะระยะ เจริญเติบโตเท่านั้น เพราะเกี่ยวข้องกับกำหนดมูลคาสินค้าคงคลัง ส่วนจำนวนแรงงานในระยะวางไข่ จะถือเป็นค่าใช้จ่ายประจำของระยะวางไข่ซึ่งไม่เกี่ยวกับมูลคาสินค้าคงคลังจึงไม่ต้อง คำนึงถึง

มาตรฐานอัตราค่าแรง เนื่องจากระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกแบบ ไม่ใช้ต้นทุนมาตรฐานบันทึกบัญชีมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้กำหนดมูลคาสินค้าคงคลังให้ใกล้เคียงกับมูลค่าจริง ดังนั้นมาตรฐานอัตราจะใช้อัตราค่าแรงจริงที่เกิดขึ้น และเมื่อมีการ เปลี่ยนแปลงก็จะท้องไข่ตามจริง แต่โดยปกติแล้วอัตราค่าแรงแต่ละปีจะเปลี่ยนแปลง น้อยมาก เนื่องจากค่าแรงอาจแตกต่างกันไปแต่ละคนแต่ละระดับ ดังนั้นเพื่อสะดวกใน การคำนวณ จะคำนวณหาอัตราค่าแรงเฉลี่ยตอนาทีโดยคำนวณจำนวนชั่วโมงแรงงาน ของพนักงานทุกคนคูณด้วยอัตราค่าแรงแต่ละคนแล้วหารด้วยจำนวนนาที่ทั้งหมดจะได้อัตรา ค่าแรงเฉลี่ยตอนาที

6) มาตรฐานค่าใช้จ่ายฟาร์ม

ค่าใช้จ่ายฟาร์มเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเลี้ยงสัตว์ปีกที่นอกเหนือจากค่าลูกไก่ ค่าอาหารสัตว์ปีก และค่าแรง ประกอบด้วยค่าเสื่อมราคาโรงเรือน และอุปกรณ์การเลี้ยง คายาและวัคซีน ค่าวัสดุสิ้นเปลือง ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษา ค่าไฟฟ้ากำลัง ฯลฯ มาตรฐาน ค่าใช้จ่ายฟาร์มจะกำหนดจากการทดลอง ค่าเสื่อมราคาอาหารโรงเรือน และอุปกรณ์

การ เลี้ยงจะคิดค่าเสื่อมราคาตามข้อบังคับของกฎหมายไทย มาตรฐานค่าใช้จ่ายฟาร์ม ในระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ไม่ใช่ต้นทุนมาตรฐานบันทึกบัญชี จะจัดสรร เป็นเปอร์เซ็นต์ของมูลค่าอาหารสัตว์ที่ใช้ตามมาตรฐาน ค่าเหตุน้ำที่ใช่มูลค่าของอาหาร สัตว์กำหนดก็เนื่องจากว่าต้องการให้ค่าใช้จ่ายฟาร์มมาตรฐานใกล้เคียงกับค่าใช้จ่าย ฟาร์มจริง ๆ เพราะว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาขาย และวัคซีนตลอดจนค่าวัสดุสิ้น เปลืองมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหารสัตว์

7) มาตรฐานต้นทุนการเจริญเติบโต

เป็นมาตรฐานที่กำหนดขึ้นจากการศึกษาขั้นตอนการผลิตอย่างใกล้ชิด เมื่อ สามารถคำนวณต้นทุนมาตรฐานของการเลี้ยงสัตว์ปีกเป็นระยะเจริญเติบโตต่อไก่หนึ่งตัว แล้ว การที่จะแบ่งต้นทุนการเจริญเติบโตออกตามช่วงเวลาเพื่อประโยชน์ในการคำนวณ มูลค่าสินค้าคงคลังแต่ละช่วงเวลา ก็สามารถทำได้โดยการคิดคำนวณตามแต่ละช่วงเวลาว่ามีต้นทุนมาตรฐานเป็นเท่าใด สามารถที่จะใช้ตัวเลขต้นทุนมาตรฐานแต่ละช่วง คำนวณต้นทุนการเจริญเติบโตแต่ละช่วงเวลาได้ การใช้มาตรฐานต้นทุนการเจริญเติบโต ของระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ไม่ใช่ต้นทุนมาตรฐานบันทึกบัญชีก็เปรียบ เเสมือนการกำหนดมูลค่าของงานระหว่างทำนั้นเอง แต่เนื่องจากไม่มีการบันทึกต้นทุน มาตรฐานในบัญชีจึงไม่มีบัญชีงานระหว่างทำ มีแค่สินค้าคงคลังคือ สัตว์ปีกที่อยู่ในช่วง การเจริญเติบโต ซึ่งถือว่าเป็นงานระหว่างทำ ดังนั้นจึงกำหนดวิธีการคำนวณขึ้น มาตรฐานต้นทุนการเจริญเติบโตจะกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของต้นทุนมาตรฐานไก่หนึ่งตัว แต่ละสัปดาห์ ซึ่งอัตราเปอร์เซ็นต์จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงรอยเปอร์เซ็นต์เมื่อหมดช่วง ระยะเจริญเติบโต

8) มาตรฐานการลดลงของต้นทุนการเจริญเติบโตของสัตว์ปีกระยะวางไข่

เนื่องจากระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกยึดหลักการแบ่งขั้นตอนการผลิตเป็นช่วงระยะเจริญเติบโต และระยะวางไข่ ต้นทุนการเจริญเติบโตของสัตว์ปีกจะ

ค้จําหน่ายลดลงในระยะวางไข่ ซึ่งถือว่าเป็นระยะที่ต้นทุนการเจริญเติบโตก่อให้เกิดผลผลิต ผลต่างระหว่างต้นทุนการเจริญเติบโตกับมูลค่าซากเมื่อสัตว์ปีกถึงปลายระยะวางไข่จะเป็นต้นทุนการผลิตของผลิตภัณฑ์ (ไข่) และเพื่อที่จะได้มีการค้จําหน่ายต้นทุนเป็นอย่างดีเกี่ยวกับสำหรับไข่ทุกฟอง ซึ่งจะมีประโยชน์มากกว่าที่จะแบ่งส่วนตามเวลาการผลิต ซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตไข่แต่ละฟองไม่เท่ากัน ดังนั้น มาตรฐานการลดลงของต้นทุนการเจริญเติบโตของสัตว์ปีกในระยะวางไข่จะกำหนดสัมพันธ์กับจำนวนไข่ที่ผลิตในแต่ละช่วงเวลาคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ต่อจำนวนไข่ทั้งหมดที่ควรจะได้ตามมาตรฐาน

วิธีการใช้ต้นทุนมาตรฐานกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลัง

เมื่อได้มีการกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการคำนวณมูลค่าสินค้าคงคลังแล้ว วิธีการคำนวณมูลค่าสินค้าคงคลังจะกระทำดังนี้

1. หาต้นทุนลูกไก่โดยรวมต้นทุนของลูกไก่เพศผู้ และเพศเมียเข้าด้วยกันแล้วนำต้นทุนรวมมาคำนวณเป็นต้นทุนต่อตัวของลูกไก่เพศเมีย
2. หาต้นทุนของอาหารไก่ที่จะใช้ทั้งไก่เพศผู้ และเพศเมียรวมกันแล้วแบ่งส่วนเฉลี่ยต่อไก่เพศเมีย
3. หาต้นทุนฟาร์มของไก่แต่ละตัว
4. รวมต้นทุนมาตรฐานของการเลี้ยงไก่แต่ละตัว
5. ใช้มาตรฐานต้นทุนการเจริญเติบโตซึ่งเป็นเปอร์เซ็นต์ของต้นทุนมาตรฐานการเลี้ยงไก่คูณกับต้นทุนมาตรฐานของการเลี้ยงไก่ จะได้มูลค่าไก่แต่ละสัปดาห์
6. คำนวณมูลค่าซากของไก่ตัวเมียและซากไก่ตัวผู้
7. ต้นทุนการเจริญเติบโตหักด้วยมูลค่าซากจะเป็นต้นทุนการผลิต
8. ใช้มาตรฐานการลดลงของต้นทุนการเจริญเติบโตซึ่งเป็นเปอร์เซ็นต์ของต้นทุนการผลิตคูณกับต้นทุนการผลิต จะได้มูลค่าของต้นทุนการผลิตที่เหลืออยู่แล้วบวกด้วยมูลค่าซากจะได้มูลค่าสินค้าคงคลังของแต่ละสัปดาห์

เพื่อที่จะเข้าใจได้ถึงความสำคัญ และวิธีการของระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรม สัตว์ปีกที่ไม่ใช่ชนบทมาตรฐานบันทึกบัญชี แต่ใช้ชนบทมาตรฐานในการคำนวณมูลค่าสินค้าคงคลัง และเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน และใช้ประโยชน์ได้สำหรับผู้ที่จะศึกษาระบบบัญชีมาตรฐานนี้ จึงขอยกตัวอย่างวิธีการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังโดยใช้ตัวเลขชนบทมาตรฐานของไอของ บริษัท อาร์เบอร์ เอเคอร์ จำกัด

การกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังสัตว์ปีกระยะเจริญเติบโต

ระยะเจริญเติบโต

ระยะเจริญเติบโตตามวิธีการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังหมายความถึง ไก่ระยะแรกจนถึง 26 สัปดาห์ (182 วัน) สำหรับไก่พันธุ์หนัก และไก่พันธุ์เบาของอาร์เบอร์ เอเคอร์ทุกชนิด หรือจนถึง 24 สัปดาห์ (168 วัน) สำหรับไก่ไข่ การตัดจำหน่าย (Amortization) ทุนระยะเจริญเติบโตเริ่มตัดจำหน่ายเมื่อพ้นระยะเจริญเติบโตทันทีคือ 27 สัปดาห์ และ 25 สัปดาห์ตามลำดับ

ในการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังนี้ กำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังด้วยจำนวนไก่ตัวเมียเท่านั้นในฝูงไก่พันธุ์ซึ่งมีไก่ตัวผู้รวมอยู่ด้วยทั้งระยะเจริญเติบโต และระยะวางไข่ ในชนบทมาตรฐานใช้รวมต้นทุนจำนวนไก่ตัวผู้ที่จะต้องมีพอเหมาะเพื่อให้เป็นพ่อพันธุ์ไว้แล้ว ดังนั้นการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่จึงนับเฉพาะไก่ตัวเมียไม่นับไก่ตัวผู้รวมด้วย

การกำหนดราคาสินค้าคงคลังทุกสัปดาห์ของฝูงไก่ระยะเจริญเติบโตตั้งแต่ สัปดาห์ที่ 23 (161 วัน) สำหรับไก่พันธุ์หรือตั้งแต่สัปดาห์ที่ 21 (147 วัน) สำหรับไก่ไข่ ได้กำหนดราคาตามจำนวนตัวของไก่ตัวเมียที่คงเหลือภายหลังการคัดเลือกเมื่อถึงกำหนดตามมาตรฐานการคัดไก่ที่ตาราง 1 หรือตามจำนวนไก่ตัวเมียที่มีอยู่จริงในกรณีที่มีจำนวนไก่ตัวเมียที่มีอยู่จริงน้อยกว่าไก่ตัวเมียที่เหลือตามมาตรฐานการคัดไก่ ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้โดยทั่วไปมักเกิดจากมีการตายมากในระยะเจริญเติบโต

ตัวอย่าง ในกรณีที่ฟาร์มเริ่มเลี้ยงไก่ตัวเมีย FLF GP จำนวน 10,000 ตัว และเลี้ยงไก่ตัวผู้ FLM GP จำนวน 5,000 ตัว (เป็นจำนวนไก่ตัวผู้ที่เหมาะสม และถูกต้องตามโครงการคัดเลือกของอาร์เบอร์ เอเคอร์) การที่จะคำนวณมูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่แต่ละสัปดาห์ และทุก ๆ สัปดาห์ระหว่างระยะเจริญเติบโตมูลค่าที่เป็นมาตรฐานและเหมาะสมก็คือ มูลค่าที่ไคจากผลผลิตของจำนวนไก่ตัวเมีย 9,100 ตัว ซึ่งเป็นจำนวนมาตรฐานของไก่ตัวเมียที่ควรจะมีอยู่ในโรงเรือนเมื่อครบกำหนด (24 สัปดาห์) ตามที่ได้แสดงในมาตรฐานการคัดเลือก (ตารางที่ 1) ในกรณีที่จำนวนจริงของไก่ตัวเมียน้อยกว่า 9,100 ตัว เมื่อครบกำหนด (24 สัปดาห์) ให้ใช้จำนวนตัวจริงที่นับได้ในการคำนวณหามูลค่าของสินค้าคงคลัง

ตามข้อกำหนดของวิธีการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังระหว่างสามสัปดาห์สุดท้ายของระยะเจริญเติบโต จำนวนตัวที่แท้จริงของไก่ตัวเมียจะนำมาใช้ในการคำนวณ (ดูตารางที่ 7)

การตัดจำหน่ายต้นทุนการเจริญเติบโตจะเริ่มเมื่อ 27 สัปดาห์ (183 วัน) สำหรับไก่พันธุ์ และเริ่มเมื่อ 25 สัปดาห์ (169 วัน) สำหรับไก่ไข่อายุในการตัดจำหน่ายคือ 33 สัปดาห์ สำหรับไก่พันธุ์เนื้อ (อายุทั้งหมด = $26 + 33 = 59$ สัปดาห์) 41 สัปดาห์สำหรับไก่พันธุ์ไข่ (อายุทั้งหมด $26 + 41 = 67$ สัปดาห์) และ 48 สัปดาห์สำหรับไก่ไข่อายุทั้งหมด $24 + 48 = 72$ สัปดาห์)

หมายเหตุ

- ก. ไม่จำเป็นของคำนวณมูลค่าของสินค้าคงคลังใหม่ทุก ๆ ครั้งในระยะเจริญเติบโต เว้นแต่ราคาอาหารเพิ่มขึ้น หรือลดลงเกินกว่า 10 เปอร์เซ็นต์
- ข. วิธีการนี้ใช้ในการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังเท่านั้น
- ค. เนื่องจากการตัดจำหน่ายต้นทุนการเจริญเติบโต เริ่มจากสัปดาห์เดียวกันสำหรับไก่พันธุ์ทั้งหมด หรือไก่ไข่อายุทั้งหมด (27 หรือ 25 สัปดาห์ตามลำดับ) การที่ราคาไก่ใหม่จะต้องทำสำหรับแต่ละพันธุ์ และสายเลือดก็ต่อเมื่อ ลูกไก่หรือราคาอาหารเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างใดก็ตามการแบ่งแยกคำนวณสำหรับแต่ละพันธุ์ สายเลือดก็ต้องทำเพื่อหา

มูลค่าของสินค้าคงคลังแต่ละฝูง ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างกันในการหมศสภาพของระยะเวลาในการวางไข่

วิธีการคำนวณมูลค่าของสินค้าคงคลัง

ขั้นที่ 1 เริ่มกำหนดจากตารางที่ 1 หามาตรฐานการคัดไก่ (เปอร์เซ็นต์ของไก่ที่เหลือที่สมบูรณ์พร้อมจากเริ่มเลี้ยง) จาก (ตาราง 1 คอลัมน์ 5)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 มาตรฐานการคัดไก่

505/1/20
 505/1/20
 505/1/20

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
เพศผู้			เพศเมีย	
สายเลือด		สายเลือด		มาตรฐานการคัดไก่ (จำนวนเปอร์เซ็นต์คงเหลือจากการเริ่มเลี้ยง)
เลือก	รับ	เลือก	รับ	

Broiler Breeders (ไก่พันธุ์ของไก่กระตัง)

MLM (33 A)	GP	x	MLF (33 A)	GP	91 %
MLM (33 B)	GP	x	MLF (33 B)	GP	75 %
FLM	GP	x	FLF	GP	91 %
M	P	x	F	P	95 %

Brown Egg Lines (ไก่พันธุ์ไข่สีน้ำตาล)

MLM	GP	x	MLF	GP	95 %
FLM	GP	x	FLF	GP	95 %
M	P	x	F	P	95 %

White Egg Lines (ไก่พันธุ์ไข่สีขาว)

MLM	GP	x	MLF	GP	95 %
FLM	GP	x	FLF	GP	95 %
M	P	x	F	P	95 %

Brown Egg Comm. (ไข่สีน้ำตาล) 95 %

White Egg Comm. (ไข่สีขาว) 95 %

ชั้นที่ 2 หา ราคาลูกไก่ตัวเมียที่ปรับปรุงแล้ว จากตาราง 2 สำหรับลูกไก่แต่ละฝูงที่
 ซ้อมมา หรือผลิตเอง

ตารางที่ 2 ราคาลูกไก่ตัวเมียที่ปรับปรุงแล้วสำหรับทุกสาย เลือดและทุกรุ่น
 (การคำนวณแยกสำหรับแต่ละฝูงและสายเลือด)

-
- 1) ต้นทุนทั้งหมดของลูกไก่ตัวผู้ที่ซื้อซึ่งประกอบด้วย ราคาในใบส่งของ ค่าขนส่ง ภาษี ฯลฯ
 (ไม่ของคำนวณสำหรับฝูงไก่ไซ) _____
 - 2) ต้นทุนทั้งหมดของลูกไก่ตัวเมียที่ซื้อ ซึ่งประกอบด้วยราคาในใบส่งของ ค่าขนส่ง
 ภาษี ฯลฯ _____
 - 3) ต้นทุนรวมของตัวผู้ และตัวเมีย (ผลบวกของบรรทัด 1 และ 2) _____
 - 4) จำนวนลูกไก่ตัวเมียเริ่มเลี้ยง _____
 - 5) ตาราง 1 คอลัมน์ 5) _____ % ของตาราง 2 บรรทัด 4 _____
 - 6) ตาราง 2 บรรทัด 3 _____ คูณด้วยตาราง 2 บรรทัด 5 _____ = _____
-

หมายเหตุ ถ้าลูกไกรวมทั้งบรรทัด 1 และ 2 ผลิตในท้องถิ่นให้ใช้ต้นทุนที่ผลิตลูกไก่
 เป็นต้นทุนของลูกไก่
 บรรทัด 6 คือต้นทุนที่ปรับปรุงแล้วต่อตัวของลูกไก่ตัวเมีย

ขั้นที่ 3 คำนวณ ต้นทุนอาหาร สำหรับอาหารที่ใช้ระหว่างระยะเจริญเติบโต

ตามตาราง 3

ตารางที่ 3 ต้นทุนอาหารราคาต่อปอนด์ (กิโลกรัม) รวมอาหารเสริม ยา
ราคา ที่ใช้ผสมในอาหาร

	<u>ราคาต่อปอนด์ (กิโลกรัม)</u>		<u>อัตราส่วน</u>	
1) <u>ระยะเริ่มตน</u>	-----	x	20	-----
2) <u>ระยะเจริญเติบโต</u>	-----	x	60	-----
3) <u>ระยะวางไข่</u>	-----	x	20	-----
4) <u>รวม</u>				-----
5) <u>หารยอดรวม (บรรทัด 4) ด้วย 100 เพื่อหารราคาเฉลี่ยของ</u> <u>อาหารตามน้ำหนัก</u>				-----

หมายเหตุ การคำนวณต้นทุนอาหารให้ถูกต้อง เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการหามูลค่าสินค้าคงคลัง จึงไม่ใช่การประมาณ หรือคาดคะเน ให้ใช้ตัวเลขจริงจากใบส่งของ ถาดุง หรือวัสดุที่บหอาหารขายได้ หรือส่งคืนโคสวานลด ราคาของถุงหรือวัสดุที่บหอาหารที่ใช้แล้วต้องนำมาหักออกจากต้นทุนของอาหาร

ตารางที่ 4 ตัวเลขสำหรับคำนวณมูลค่าตัวไก่ระยะเจริญเติบโต

(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
สายเลือด เพศเมีย	รุ่น	เพศ	ปริมาณอาหารที่ใช่ ต่อไก่เพศเมีย (รวมของเพศผู้)	จำนวนนาที่แรงงาน ต่อไก่เพศเมีย (รวมของเพศผู้)	ค่าใช้จ่ายฟาร์ม (%ของต้นทุน อาหาร)
(ปลอก) (ก.ก.)					
BROILER BREEDER LINES (ไก่พันธุ์ของไก่กระหนง)					
MLF	GP	F	45.0	20.4	23
FLF	GP	F	39.0	17.7	23
FLF	P	F	37.8	17.7	21
BROWN EGG LINES (ไก่พันธุ์ของไก่ไข่สีน้ำตาล)					
RIR MLF	GP	F	27.8	12.6	19
BR FLF	GP	F	27.8	12.6	19
BR FLF	P	F	27.8	12.6	19
WHITE EGG LINES (ไก่พันธุ์ของไก่ไข่สีขาว)					
MLF	GP	F	24	10.9	17
FLF	GP	F	24	10.9	17
FLF	P	F	24	10.9	17
(No Males incl. in following) ต่อไปนี้ไม่รวมเพศผู้					
BROWN EGG LINES Comm. F 23.1 10.5 14 36					
WHITE EGG LINES Comm. F 21.1 9.6 12 33					

ตารางที่ 5 มูลค่าของไก่พันธุ์ระยะเจริญเติบโต ตัวเมีย (รวมตัวผู้)
(หรือ ไม่รวมตัวผู้ ในกรณีของไก่ไข่)

- 1) _____ ปอนด์ (กิโลกรัม) อาหาร (จากตาราง 4 คอลัมน์ 9) x ราคาเฉลี่ยต่อ
ปอนด์ (ก.ก) _____ (จากตาราง 3 บรรทัด 5)
- 2) _____ นาฬิกาของแรงงาน (จากตาราง 4 คอลัมน์ 10) x ต้นทุนค่าแรงเฉลี่ย
ต่อหน้าที่ _____ (จากตาราง 6 บรรทัด 9)
- 3) ค่าใช้จ่ายฟาร์ม _____ % (จากตาราง 4 คอลัมน์ 11) x ต้นทุนค่าอาหารทั้งหมด
_____ (จากตาราง 5 บรรทัด 1)
- 4) รวม (รวมบรรทัด 1, 2 และ 3)

ขั้นที่ 4 จากตาราง 4 คอลัมน์ 9 หาสายเลือดและรุ่นที่ถูกต้อง และบันทึกจำนวน
ปอนด์ (ก.ก) ของอาหารลงในตาราง 5 บรรทัดที่ 1 แล้วคูณตัวเลขนี้ด้วยราคาเฉลี่ย
ของอาหาร (ตาราง 3 บรรทัด 5)

ขั้นที่ 5 หาต้นทุนค่าแรงฟาร์มเฉลี่ยต่อหน้าที่ จากตาราง 6

ขั้นที่ 6 ตาราง 4 คอลัมน์ 10 แสดงตัวเลขสำหรับแรงงานที่ต้องการต่อไก่ตัวเมียเป็น
นาที ไขสายเลือดไก่ตัวเมียที่ถูกต้องของบันทึกในบรรทัด 2 ตาราง 5 แล้วคูณด้วยต้นทุน
เฉลี่ยค่าแรงฟาร์มต่อหน้าที่ จากตาราง 6 บรรทัด 9

ขั้นที่ 7 ค่าใช้จ่ายฟาร์ม คือต้นทุนต่าง ๆ เช่น วัสดุสิ้นเปลือง ค่าเสื่อมราคา ค่าใช้
จ่ายเบ็ดเตล็ด ฯลฯ ในห้องถึงสายเลือดที่ถูกต้องของไก่ตัวเมียภายใต้คอลัมน์ 11
ตาราง 4 แล้วบันทึกลงในบรรทัด 3 ตาราง 5 เป็นเปอร์เซ็นต์ของต้นทุนอาหารทั้งหมด
และคูณด้วยต้นทุนอาหารทั้งหมดจากบรรทัด 1 ตาราง 5

ขั้น 8 บันทึกผลรวมของบรรทัด 1, 2 และ 3 ตาราง 5 ลงบรรทัด 4 ตาราง 5 ผล
รวมนี้คือต้นทุนทั้งหมด ยกเว้นต้นทุนค่าลูกไก่ ซึ่งเป็นต้นทุนของไก่พันธุ์ตัวเมียตลอด 26
สัปดาห์ (182 วัน) ที่รวมต้นทุนไก่ตัวผู้ไว้แล้ว (หรือตลอด 24 สัปดาห์ ในไก่ไข่ซึ่งไม่มี
ไก่ตัวผู้)

ตารางที่ 6 ต้นทุนแรงงานฟาร์มโคนาที่

	(12) จำนวนชั่วโมง ทำงานต่อเดือน	(13) อัตราค่าแรง เฉลี่ยต่อชั่วโมง	(14) ต้นทุนแรงงาน ฟาร์มต่อเดือน
1) หัวหน้า	-----	x -----	= -----
2) พนักงานเลี้ยงไก่	-----	x -----	= -----
3) พนักงานช่าง	-----	x -----	= -----
4) ยาม	-----	x -----	= -----
5) สติติ/เสมียน	-----	x -----	= -----
6) อื่น ๆ	-----	x -----	= -----
7) รวม	-----	xxxxxxxxxx	= -----
8) (บรรทัด 7 คอลัมน์ 12) x 60	-----		xxxxxxxxxxxx
9) ทารบบรรทัด 7 คอลัมน์ 14 ด้วย บรรทัด 8 คอลัมน์ 12 (ต้นทุนแรงงานโคนาที่)			= -----

ขั้นที่ 9 ตาราง 7 แบ่งเป็น 2 ตาราง

1) ตาราง 7 - ไก่พันธุ์

2) ตาราง 7 - ไก่ไข่

เลือกตารางที่ถูกต้องแล้วบันทึกตัวเลขจากตาราง 5 บรรทัด 4 สำหรับต้นทุน

ทั้งหมดของแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 17

ขั้นที่ 10 คุณตัวเลขแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 17 ตาราง 7 ด้วยจำนวนเปอร์เซ็นต์ของแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 16 ตาราง 7 และบันทึกลงในคอลัมน์ 18 ตาราง 7 แต่ละบรรทัด

ขั้นที่ 11 บันทึกตัวเลขจากตาราง 2 บรรทัด 6 (ราคาถูกโก๊ตัวเมียที่ปรับปรุงแล้ว) ลงในบรรทัดของตาราง 7 คอลัมน์ 19

ขั้นที่ 12 รวมยอดของแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 18 และ 19 ตาราง 7 และบันทึกยอดรวมในแต่ละบรรทัดของตาราง 7 คอลัมน์ 20

ขั้นที่ 13 บันทึกตัวเลขจากบรรทัด 5 ตาราง 2 (จำนวนโก๊ตัวเมียที่จะคงเหลือหลังการคัดเลือก) ลงในแต่ละบรรทัดของตาราง 7 คอลัมน์ 21 จนถึงบรรทัดที่ 23 สำหรับโก๊พันธุ์ และบรรทัด 21 สำหรับโก๊ไซ

หมายเหตุ ตัวเลขจะไม่เปลี่ยนแปลงนอกจากว่าจำนวนจริงของโก๊ตัวเมียในฝูงต่ำกว่าตัวเลขนี้ ในกรณีนั้นให้ใช้จำนวนจริงของโก๊ตัวเมียในฝูงแต่ละอาทิตย์แทน

ในบรรทัดที่ 24, 25 และ 26 สำหรับโก๊พันธุ์ และบรรทัด 22, 23 และ 24 สำหรับโก๊ไซให้บันทึกจำนวนตัวจริงของโก๊ตัวเมีย ในฝูงในปลายสัปดาห์แต่ละสัปดาห์ตามลำดับ ซึ่งจะไม่สามารถทำล่วงหน้าได้จนกว่าจะถึงเวลาที่แท้จริง

คุณแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 20 และ 21 ตาราง 7 และบันทึกลงในแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 22 ตาราง 7

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 มูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่เทศเมียแต่ละสัปดาห์ (ไม่มีไก่ตัวผู้ในฝูง
ไก่ไข่) สำหรับไก่ไข่สีน้ำตาลและสีขาว

(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)
อายุ การเลี้ยง (สัปดาห์)	% ของ การเจริญเติบโต ^x	บรรทัด ตาราง 4 5	ต้นทุนการ เจริญเติบโต ต่อไก่ เทศเมีย (รวมเทศ ผู้)	ต้นทุนลูก ไก่เทศเมียที่ ปรับปรุงแล้ว (รวมเทศผู้)	ต้นทุนไก่เทศ เมียและเทศ ผู้ต่อจำนวน ไก่เทศเมีย ขาวเลี้ยง	จำนวนไก่ เทศเมียที่ นำเขาเลี้ยง (บรรทัด 5 ตาราง 2)	มูลค่าสินค้า คงคลังของ ฝูงไก่ (รวมเทศผู้)
1	1	—	—	—	—	—	—
2	6	—	—	—	—	—	—
3	11	—	—	—	—	—	—
4	16	—	—	—	—	—	—
5	21	—	—	—	—	—	—
6	26	—	—	—	—	—	—
7	31	—	—	—	—	—	—
8	36	—	—	—	—	—	—
9	40	—	—	—	—	—	—
10	44	—	—	—	—	—	—
11	48	—	—	—	—	—	—
12	52	—	—	—	—	—	—
13	56	—	—	—	—	—	—
14	60	—	—	—	—	—	—
15	64	—	—	—	—	—	—
16	68	—	—	—	—	—	—
17	72	—	—	—	—	—	—
18	76	—	—	—	—	—	—
19	80	—	—	—	—	—	—
20	84	—	—	—	—	—	—
21	88	—	—	—	—	—	—
						จำนวนไก่เทศเมียที่เหลือ อยู่ตามจริงจากการตรวจ นับ	
22	92	—	—	—	—	—	—
23	96	—	—	—	—	—	—
24	100	—	—	—	—	—	—

ตารางที่ 7 มูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่เพศเมียแต่ละสัปดาห์ (รวมเพศผู้)
สำหรับไก่พันธุ์ทุกชนิด

(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)
อายุ การเลี้ยง (สัปดาห์)	% ของ เจริญเติบโต	บรรทัด ตาราง 4 5	ต้นทุนการเจริญเติบโตต่อไก่เพศเมีย	ต้นทุนลูกไก่เพศเมียที่ปรับปรุงแล้ว	ต้นทุนไก่เพศเมียต่อจำนวนไก่เพศเมีย	จำนวนไก่เพศเมียเลี้ยง	มูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่
1	1						
2	6						
3	10						
4	14						
5	18						
6	22						
7	26						
8	30						
9	34						
10	38						
11	42						
12	46						
13	50						
14	54						
15	58						
16	62						
17	66						
18	70						
19	74						
20	78						
21	82						
22	86						
23	90						
						จำนวนไก่เพศเมียที่เหลือ อยู่ตามจริงจากการตรวจนับ	
24	94						
25	97						
26	100						

ตัวเลขในตาราง 7 ในคอลัมน์ 22 แต่ละบรรทัดแสดงถึงมูลค่าของสินค้าคงคลังของไก่แต่ละฝูงในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งรวมทั้งมูลค่าของไก่ตัวเมียและตัวผู้ที่ยังเหลืออยู่ภายหลังการคัดเลือกครั้งสุดท้ายในกรณีของไก่พันธุ์ หรือไก่ตัวเมียเฉพาะในกรณีของไก่ไข่แต่ไม่รวมถึงมูลค่าของไก่คักทิ้งซึ่งไม่นับรวมเป็นสินค้าคงคลัง

หมายเหตุ : มูลค่าสินค้าคงคลังในที่นี้ไม่รวมค่าใช้จ่ายในการขาย หรือค่าใช้จ่ายในการบริหาร

การกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังสัตว์ปีระยะเวลาวางไข่

ผลต่างของต้นทุนระยะเจริญเติบโตที่ใช้สำหรับฝูงไก่ผ่านระยะเจริญเติบโตกับมูลค่าซาก เมื่อถึงปลายระยะเวลาวางไข่จะใช้วิธีตัดจำหน่าย การคำนวณนี้เพื่อที่จะได้มีการตัดจำหน่ายต้นทุนอย่างเดียวกันสำหรับไข่ที่ไก่อวางไข่ในระยะที่ผลิตตามมาตรฐานมากกว่าที่จะแบ่งส่วนให้แต่ละสัปดาห์เท่า ๆ กัน ดังนั้น อัตราส่วนในการตัดจำหน่ายแต่ละอาทิตย์จะมากในช่วงระยะเวลาที่ไข่เกือบทั้งหมดได้ถูกผลิต คือ ในช่วงแรกสองส่วนสามของระยะเวลาวางไข่

การตัดจำหน่ายมูลค่าของฝูงไก่เริ่มตามสัปดาห์มาตรฐานดังนี้

ไก่พันธุ์ - เริ่มสัปดาห์ที่ 27 (183 วัน)

ไก่ไข่ - เริ่มสัปดาห์ที่ 25 (169 วัน)

กรณีที่มีปัญหาอย่างอื่น เช่น ไก่โตช้า และการผลิตไข่ช้ากว่ามาตรฐาน การตัดจำหน่ายก็ควรยังเริ่มที่สัปดาห์มาตรฐาน และก็จะคิดต้นทุนการตัดจำหน่ายถึงแม้ว่าจะยังไม่มีไข่ที่ผลิตขึ้นมาเลย

ขั้นที่ 14 มีตาราง 10 อยู่ 3 ตาราง คือ

- 1) ไก่พันธุ์เนื้อ (All Meat-type Breeders)
- 2) ไก่พันธุ์ไข่ (All Egg-type Breeders)
- 3) ไก่ไข่ (All Egg-type Commercials)

เลือกตาราง 10 ที่เหมาะสม และจากตาราง 7 นำตัวเลขจากบรรทัด 26 คอลัมน์ 20 สำหรับโกพันธุ์ หรือบรรทัดที่ 24 คอลัมน์ 20 สำหรับโกไข่ และโอนตัวเลขไปที่บรรทัดที่ 1 ตาราง 10 ไข้เอกสารแยกกันแต่ละฝูง

ตารางที่ 8 เปอร์เซนต์ของสินค้าคงคลังและมูลค่าซากของไก่ตัวผู้

	(23)
	%
โกพันธุ์เนื้อ	11
โกพันธุ์ไข่ - ไข่น้ำตาล	9
โกพันธุ์ไข่ - ไข่ขาว	8

ขั้นที่ 15 เพื่อที่จะบวกมูลค่าซากของไก่ตัวผู้กับไก่ตัวเมีย คำนวณจากตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ปรับปรุงมูลค่าซาก

- 1) มูลค่าซากของไก่ตัวเมีย _____ ปอนด์(ก.ก.) _____ ราคาปอนด์ (ก.ก.) _____
- 2) บวก _____ % (ตาราง 8 คอลัมน์ 23) ของมูลค่าซากซึ่งเป็นตัวผู้ _____
- 3) รวม (รวมบรรทัด 1 และ 2) _____

จากตาราง 9 บรรทัด 3 บันทึกตัวเลขลงบรรทัด 2 ตาราง 10 และหักลบ บรรทัด 2 จากบรรทัด 1 ตาราง 10 และบันทึกลงบรรทัด 3 ซึ่งตัวเลขที่ได้อีกคือ ตัวเลขที่จะต้องตัดจำหน่ายต่อไก่ตัวเมีย (มีต้นทุนไก่ตัวผู้รวมในฝูงสำหรับโกพันธุ์และไม่มีตัวผู้ในฝูงสำหรับโกไข่)

ขั้นที่ 16 บันทึกตัวเลขในบรรทัด 3 ตาราง 10 ในแต่ละบรรทัดของตาราง 10 คอลัมน์ 26 แล้วคูณตัวเลขแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 26 ตาราง 10 ด้วยตัวเลขเปอร์เซ็นต์ของแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 25 ตาราง 10 และบันทึกตัวเลขที่ได้ในคอลัมน์ 27 ตาราง 10

ขั้นที่ 17 บันทึกตัวเลขจากตาราง 10 บรรทัด 2 ลงในแต่ละบรรทัด คอลัมน์ 28 ตาราง 10

ขั้นที่ 18 รวมแต่ละบรรทัดภายใต้คอลัมน์ 27 และ 28 ตาราง 10 และบันทึกแต่ละบรรทัดในคอลัมน์ 29 ตาราง 10

ขั้นที่ 19 ทุกปลายสัปดาห์บันทึกจำนวนไก่ตัวเมียที่มีชีวิตอยู่ในฝูงลงในตาราง 10 คอลัมน์ 30

ขั้นที่ 20 ทุกปลายสัปดาห์คูณตัวเลขของแต่ละบรรทัดในคอลัมน์ 29 และ 30 ตาราง 10 และใส่ผลลัพธ์ลงในแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 31 ตาราง 10 ตัวเลขที่ได้คือ มูลค่าของสินค้าคงคลังของฝูงไก่ ณ ปลายสัปดาห์ รวมทั้งไก่ตัวผู้ในฝูงไก่พันธุ์ (ไม่มีไก่ตัวผู้ในฝูงไก่ไข่)

หมายเหตุ ต้นทุนระยะเวลาการเจริญเติบโตจะตัดจำหน่ายหมดก่อนระยะเวลาการไข่จะสิ้นสุด โดยเหตุนี้ ในกรณีที่เกิดปกติที่ฝูงไก่จะต้องกำจัด (ขาย) ก่อนกำหนด ก็จะไม่บันทึกว่ามีการเสียหาย (หรือความเสียหายมีน้อยมาก) ในการคำนวณราคาสินค้าคงคลังของฝูงไก่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 มูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่กระยะวางไข่แต่ละสัปดาห์ (รวมเพศผู้)
สำหรับไก่พันธุ์ไข่

(24)	(25)	(26)	(27)	(28)	(29)	(30)	(31)
สัปดาห์ การ เลี้ยง	% การ ลดลง ของ มูลค่า	บรรทัด 3 ตาราง 10	มูลค่าคง เหลือจาก การตัด จำหน่าย	บรรทัด 2 + ตาราง 10	มูลค่าสินค้า คงคลังตัว ของไก่ เพศเมีย (รวมเพศผู้)	จำนวนไก่ เพศเมีย ในฝูง	มูลค่าสินค้า คงคลังของ ฝูงไก่
27	100						
28	100						
29	100						
30	96						
31	93						
32	89						
33	86						
34	82						
35	79						
36	76						
37	73						
38	70						
39	67						
40	64						
41	62						
42	59						
43	56						
44	54						
45	52						
46	50						
47	48						
48	46						
49	44						
50	42						
51	39						

ตารางที่ 10 มูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่อระยะวางไข่แต่ละสัปดาห์ (รวมเพศผู้)
สำหรับไก่พันธุ์ไข่ (ต่อ)

(24) สัปดาห์ การ เลี้ยง	(25) % การ ลดลง ของ มูลค่า	(26) บรรทัด 3 ตาราง 10	(27) มูลค่าคง เหลือจาก การตัด จำหน่าย	(28) บรรทัด 2 + ตาราง 10	(29) มูลค่าสินค้า คงคลังต่อ ตัวของไก่ เพศเมีย (รวมเพศผู้)	(30) จำนวนไก่ เพศเมีย ในฝูง	(31) มูลค่าสินค้า คงคลังของ ฝูงไก่
52	37	_____	_____	_____	_____	_____	_____
53	35	_____	_____	_____	_____	_____	_____
54	32	_____	_____	_____	_____	_____	_____
55	30	_____	_____	_____	_____	_____	_____
56	28	_____	_____	_____	_____	_____	_____
57	25	_____	_____	_____	_____	_____	_____
58	23	_____	_____	_____	_____	_____	_____
59	20	_____	_____	_____	_____	_____	_____
60	18	_____	_____	_____	_____	_____	_____
61	16	_____	_____	_____	_____	_____	_____
62	13	_____	_____	_____	_____	_____	_____
63	11	_____	_____	_____	_____	_____	_____
64	8	_____	_____	_____	_____	_____	_____
65	6	_____	_____	_____	_____	_____	_____
66	3	_____	_____	_____	_____	_____	_____
67	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
68	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
69	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
70	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
71	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
72	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
73	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
74	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
75	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
76	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____

ตารางที่ 10 มูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่ระยะวางไข่แต่ละสัปดาห์ (รวมเพศผู้)
สำหรับไก่พันธุ์เนื้อ

1) ต้นทุนการเจริญเติบโตของไก่เพศเมียแต่ละตัว (รวมเพศผู้) ชั้นที่ 14 _____ 2) มูลค่าซากของไก่เพศเมียแต่ละตัว (รวมเพศผู้) ตาราง 9 บรรทัด 3 _____ 3) ผลต่างของ (2) และ (1) _____							
(24)	(25)	(26)	(27)	(28)	(29)	(30)	(31)
สัปดาห์	% การลดลง * ของมูลค่า	บรรทัด 3 ตาราง 10 =	มูลค่าคงเหลือจากการตัดจำหน่าย	บรรทัด 2 ตาราง 10 =	มูลค่าสินค้าคงคลังของไก่เพศเมีย (รวมเพศผู้)	จำนวนไก่เพศเมียในฝูง	มูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่
27	100	_____	_____	_____	_____	_____	_____
28	100	_____	_____	_____	_____	_____	_____
29	99	_____	_____	_____	_____	_____	_____
30	96	_____	_____	_____	_____	_____	_____
31	92	_____	_____	_____	_____	_____	_____
32	88	_____	_____	_____	_____	_____	_____
33	83	_____	_____	_____	_____	_____	_____
34	78	_____	_____	_____	_____	_____	_____
35	74	_____	_____	_____	_____	_____	_____
36	70	_____	_____	_____	_____	_____	_____
37	66	_____	_____	_____	_____	_____	_____
38	63	_____	_____	_____	_____	_____	_____
39	60	_____	_____	_____	_____	_____	_____
40	56	_____	_____	_____	_____	_____	_____
41	53	_____	_____	_____	_____	_____	_____
42	50	_____	_____	_____	_____	_____	_____
43	48	_____	_____	_____	_____	_____	_____
44	45	_____	_____	_____	_____	_____	_____
45	42	_____	_____	_____	_____	_____	_____
46	40	_____	_____	_____	_____	_____	_____

ตารางที่ 10 มูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่อะยะวางไข่แต่ละสัปดาห์ (รวมเพศผู้)
สำหรับไก่พันธุ์เนื้อ (ต่อ)

(24)	(25)	(26)	(27)	(28)	(29)	(30)	(31)
สัปดาห์	% การลดลง	บรรทัด 3 ตาราง 10	มูลค่าคงเหลือจากการตัดจำหน่าย	บรรทัด 2 ตาราง 10	มูลค่าสินค้าคงคลังของไก่เพศเมีย (รวมเพศผู้)	จำนวนไก่ในฝูง	มูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่
47	38						
48	35						
49	32						
50	29						
51	26						
52	23						
53	20						
54	16						
55	12						
56	9						
57	6						
58	3						
59	0						
60	0						
61	0						
62	0						
63	0						
64	0						

ตารางที่ 10 มูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่กระวางไข่แต่ละสัปดาห์ สำหรับไก่ไข่
(ต่อ)

(24)	(25)	(26)	(27)	(28)	(29)	(30)	(31)
สัปดาห์ การ เลี้ยง	% การ ลดลง ของ มูลค่า	บรรทัด 3 ตาราง 10 =	มูลค่าคง เหลือจาก การตัด จำหน่าย	บรรทัด 2 ตาราง 10 =	มูลค่าสินค้า คงคลังต่อ ตัวของไก่ เพศเมีย	จำนวนไก่ ในฝูง	มูลค่าสินค้า คงคลังของ ฝูงไก่
50	44						
51	42						
52	40						
53	39						
54	37						
55	35						
56	33						
57	31						
58	29						
59	27						
60	25						
61	23						
62	21						
63	19						
64	17						
65	14						
66	12						
67	10						
68	8						
69	6						
70	4						
71	2						
72	0						
73	0						
74	0						
75	0						
76	0						

การกำหนดมูลค่างานค้ำคั่งสัตว์ปีกระยะผลิตชน

ตามธรรมชาติของสัตว์ปีจะต้องมีการผลิตชนเพื่อเปลี่ยนขนเก่าที่ชำรุด หรือไม่สมบูรณ์ และสร้างขนใหม่ขึ้นแทนก่อนที่จะอพยพที่อยู่เนื่องจากอากาศหนาวเย็น หรือเนื่องจากระยะเวลากลางวันสั้นลง ในช่วงการผลิตขนตามปกติสัตว์ปีจะหยุดไข่ หรือไข่น้อยลง จนกว่าการผลิตขนจะแล้วเสร็จจึงจะเริ่มไข่ตามปกติต่อไป สำหรับโกป่าจะผลิตขนปีละครั้ง และเนื่องจากโกป่าผลิตไข่เป็นจำนวนน้อย การผลิตขนจึงไม่ค่อยมีผลกระทบกระเทือนกับการไข่ แต่โกบ้านเป็นโกที่โคถูกคัดเลือกพันธุ์เพื่อผลิตไข่จำนวนมาก ตามปกติจะไม่ผลิตขนจนกว่าจะหมดระยะเวลาไข่นาน การผลิตขนตามธรรมชาติของโกจะใช้เวลาประมาณ 4 เดือน จึงจะผลิตขนเสร็จสิ้น และมีขนชุดใหม่ขึ้นมาแทนจนครบ แต่มนุษย์ก็สามารถใช้วิธีการบางอย่างที่จะบังคับให้โกผลิตขนเสร็จสิ้นโดยเร็วภายในระยะเวลาเพียง 8-10 สัปดาห์ ฮอร์โมนบางชนิด และสารเคมีบางอย่างเมื่อฉีดเข้าไปในตัวโกจะทำให้โกผลิตขน

การเลี้ยงโกทั่วไปจะเลี้ยงจนหมดระยะเวลาไข่นานครั้งแรกเท่านั้น เมื่อฝูงโกให้ไข่น้อยลงจนรายรับที่ได้ไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายก็จะเลิกเลี้ยงโกฝูงนั้น แต่ในกรณีที่มีความต้องการไข่มากไม่สามารถจะผลิตแม่โกให้ไข่ได้ทันตามเวลาที่ต้องการ หรือต้นทุนการผลิตแม่โกสูงก็จะใช้วิธีบังคับให้แม่โกที่ไข่น้อยลงและจะเลิกเลี้ยงแล้วให้ผลิตขน เมื่อแม่โกผลิตขนเสร็จแล้ว เริ่มไข่ใหม่ก็เลี้ยงให้ผลิตไข่ต่อไป ในปัจจุบันโคเริ่มมีความนิยมใช้วิธีการบังคับโกผลิตขนและเลี้ยงโกให้ไข่ในช่วงระยะเวลาไข่นานที่ต่างกันมากขึ้น ในสหรัฐอเมริกาประมาณหนึ่งในสามของโกไข่ที่เลี้ยงจะใช้วิธีการบังคับผลิตขนเพื่อเลี้ยงให้โกไข่ในช่วงระยะเวลาไข่นานที่สอง

หลักการกำหนดมูลค่างานค้ำคั่งสัตว์ปีกระยะผลิตชนก็ใช้หลักการเช่นเดียวกับการกำหนดมูลค่างานค้ำคั่งตามปกติ คือ จะแบ่งออกเป็นช่วงระยะเจริญเติบโต และระยะเวลาไข่นาน แต่แตกต่างกันที่เมื่อฝูงโกเพศเมียถูกบังคับผลิตขนจำเป็นต้องเลี้ยงฝูงโกเพศผู้หนุ่มเพื่อผสมพันธุ์ ดังนั้นจึงต้องแยกการคำนวณมูลค่างานค้ำคั่งสัตว์ปีกระยะผลิตชนในระยะเจริญเติบโตเป็น 2 ประเภท คือ ฝูงโกเพศเมียที่กำลังถูกบังคับผลิตขน และฝูงโกเพศผู้ที่จะเลี้ยงขึ้นมาเพื่อ

ผสมพันธุ์ การคำนวณมูลค่าของฝูงไก่เพศผู้จะใช้ฐานคำนวณตามจำนวนตัวของไก่เพศผู้ (เพราะไม่มีไก่เพศเมีย) เมื่อฝูงไก่เพศเมียผลิตขนเสร็จสิ้นก็จะนำมารวมกับฝูงไก่เพศผู้ และคำนวณระยะวางไข่เป็นฝูงเดียวกันโดยใช้จำนวนตัวไก่เพศเมียเป็นฐานในการคำนวณ เช่นเดียวกับการกำหนดมูลค่าตัวมีระยะวางไข่ตามปกติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีการคำนวณมูลค่าสินค้าคงคลังสัตว์ปีกระยะผลิตชน

วิธีการนี้ใช้สำหรับการกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่พันธุ์โดยใช้ไก่ตัวเมีย เป็นฐานกำหนดจากสัปดาห์ที่บังคับผลิตชนเริ่มขึ้นจนถึงระยะสุดท้ายของการวางไข่ระยะสอง

ขั้นที่ 21 ในบรรทัดที่ 1 ตาราง 11 คูณจำนวนปอนด์ (ก.ก.) ของอาหารตามแต่ละสาย ควบคุมทุนของอาหารไก่พันธุ์ระยะวางไข่ต่อปอนด์ (ก.ก.)

สายเลือดและพันธุ์ของไก่เทศเมีย	ปอนด์	กิโลกรัม
ไก่พันธุ์ของไก่กระทง MLF, FLF	20	9.1
ไก่พันธุ์ของไก่ไข่สีน้ำตาล MLF, FLF	16	7.3
ไก่พันธุ์ของไก่ไข่สีขาว MLF, FLF	13	5.9

ขั้นที่ 22 ในบรรทัด 2 ตาราง 11 คูณมูลค่าของอาหาร (บรรทัด 1 ตาราง 11) โดยจำนวนเปอร์เซ็นต์ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ควบคุมค่าอาหาร

พันธุ์ไก่เทศเมีย
(ฝูงไก่ที่ถูกบังคับผลิตชน)

พันธุ์	รุ่น	เพศ	ค่าใช้จ่ายฟาร์ม (% ของต้นทุนอาหาร)
ไก่พันธุ์ของไก่กระทง	MLF	GP	F 155
	FLF	GP	F 150
	FLF	P	F 145
ไก่พันธุ์ของไก่ไข่สีน้ำตาล	MLF	GP	F 120
	FLF	GP	F 120
	FLF	P	F 100
ไก่พันธุ์ของไก่ไข่สีขาว	MLF	GP	F 180
	FLF	GP	F 175
	FLF	P	F 125

รวมบรรทัดที่ 1 และ 2 ของตาราง 11 บันทึกงบบรรทัดที่ 3

ตารางที่ 11 มูลค่าสินค้าคงคลังของไก่ดัดขน ณ 10 สัปดาห์ภายหลังเริ่ม
บังคับดัดขน

-
-
- 1) _____ ปอนด์ (ก.ก.) ของอาหารไก่พันธุ์ (ชั้นที่ 21) x ราคาเฉลี่ยของ
อาหารตอปอนด์ (ก.ก.) _____
- 2) ค่าใช้จ่ายฟาร์มและอื่น ๆ _____ % (ชั้นที่ 22) x ต้นทุนอาหารทั้งหมด
(จากตาราง 11 บรรทัด 1) _____
- 3) รวม (บรรทัด 1 และบรรทัด 2) _____
-
-

บรรทัด 3 คือ มูลค่าสินค้าคงคลังต่อไก่ตัวเมีย (ซึ่งมีไก่ตัวผู้รวมด้วย) ณ 10 สัปดาห์หลังจากเริ่มบังคับดัดขน แต่ไม่รวมถึงมูลค่าซากของไก่ตัวเมีย และตัวผู้เมื่อเริ่มบังคับดัดขน

ชั้นที่ 23 บันทึกตัวเลขบรรทัดที่ 3 ตาราง 11 ลงในบรรทัดของคอลัมน์ 34 ตาราง 13

ชั้นที่ 24 คูณตัวเลขของคอลัมน์ 34 ตาราง 13 ด้วยตัวเลขเปอร์เซ็นต์ของแต่ละบรรทัดของตาราง 13 คอลัมน์ 33 และบันทึกตัวเลขลงในแต่ละบรรทัดในคอลัมน์ 35 ตาราง 13

ชั้นที่ 25 เพื่อที่จะรวมอัตราส่วนมูลค่าซากของไก่ตัวผู้กับมูลค่าซากของไก่ตัวเมีย ให้ใช้อัตราเปอร์เซ็นต์ที่กำหนดคำนวณมูลค่าซากของไก่ที่ปรับปรุงแล้ว

อัตราเปอร์เซ็นต์ของมูลค่าซากของไก่ตัวผู้

ไก่พันธุ์เนื้อ	(All Meat-type Breeder Lines)	11%
ไก่พันธุ์ไข่ - ไข่สีน้ำตาล	(All Brown-Egg, Laying-type Breeder Line)	9%
ไก่พันธุ์ไข่ - ไข่สีขาว	(All White-Egg, Laying-type Breeder Lines)	8%

ตารางที่ 12 มูลค่าซากที่ปรับปรุง

-
- 1) มูลค่าซากของไก่เพศเมีย _____ ปอนด์ (ก.ก.) _____ ราคา
คอปอนด์ (ก.ก.) _____
 - 2) บวกมูลค่าซากของไก่เพศผู้ _____ ของมูลค่าซากของไก่เพศเมีย
(_____ ปอนด์ (ก.ก.) _____ ราคาคอปอนด์ (ก.ก.) _____
 - 3) รวม (รวม 1 และ 2) _____
-

ชั้นที่ 26 นำตัวเลขจากบรรทัด 1 ตาราง 12 บันทึกลงในแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 36 ตาราง 13 จากบรรทัด 1 ถึงบรรทัด 9 นำตัวเลขจากบรรทัด 3 ตาราง 12 และบันทึกลงในคอลัมน์ 36 ตาราง 13 เริ่มตั้งแต่บรรทัดที่ 10

ชั้นที่ 27 บวกตัวเลขแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 35 และ 36 ตาราง 13 และบันทึกลงในแต่ละบรรทัดในคอลัมน์ 37 ตาราง 13

ชั้นที่ 28 แต่ละสัปดาห์บันทึกตัวเลขของจำนวนไก่ตัวเมียที่ยังมีชีวิตในฝูงแต่ละบรรทัดในคอลัมน์ 38 ตาราง 13 คูณตัวเลขแต่ละสัปดาห์ในคอลัมน์ 38 ตาราง 13 ด้วยตัวเลขแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 37 ตาราง 13 แล้วบันทึกลงในแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 39 ตาราง 13 จากสัปดาห์แรกจนถึงสัปดาห์ที่ 9 ตัวเลขนี้จะแสดงมูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่สำหรับไก่ตัวเมียเท่านั้น ไก่ตัวผู้สำหรับผสมพันธุ์ซึ่งเริ่มก่อนหลายสัปดาห์จะคิดแยกต่างหากจนกระทั่งไก่ตัวเมียอายุถึง 10 สัปดาห์ หลังจากเริ่มผลิตขนจากสัปดาห์ที่ 10 มูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่ (ตาราง 13) รวมไก่ตัวผู้ด้วย (การคิดแยกต้นทุนไก่ตัวผู้ที่ไม่ต้องคำนวณเริ่มตั้งแต่เวลานี้)

ตาราง 13 มูลค่าสินค้าคงคลังสัตว์ปีกที่ถูกบังคับโดยผลัดขนแต่ละสัปดาห์

(32)	(33)	(34)	(35)	(36)	(37)	(38)	(39)
อายุ การ เลี้ยง	% ของต้นทุน การ เจริญ เติบโต	บรรทัด 3 x ตาราง 11	= ต้นทุนการ เจริญเติบโต	+ บรรทัด 1 ตาราง 12	= ต้นทุนต่อจํา นวนไก่เพศ เมีย	x จํานวนไก่ เพศเมีย ในฝูง	= มูลค่าสินค้าคง คลังของฝูงไก่ (เพศเมียเท่านั้น)
1	47	_____	_____	_____	_____	_____	_____
2	6	_____	_____	_____	_____	_____	_____
3	13	_____	_____	_____	_____	_____	_____
4	22	_____	_____	_____	_____	_____	_____
5	30	_____	_____	_____	_____	_____	_____
6	38	_____	_____	_____	_____	_____	_____
7	45	_____	_____	_____	_____	_____	_____
8	52	_____	_____	_____	_____	_____	_____
9	57	_____	_____	_____	_____	_____	_____
				บรรทัด 3 =	(รวมเพศผู้)		= (รวมเพศผู้)
				ตาราง 12			
10	100	_____	_____	_____	_____	_____	_____
	มูลค่าคง เหลือจาก การตัดจําหน่าย						
11	98	_____	_____	_____	_____	_____	_____
12	95	_____	_____	_____	_____	_____	_____
13	91	_____	_____	_____	_____	_____	_____
14	87	_____	_____	_____	_____	_____	_____
15	84	_____	_____	_____	_____	_____	_____
16	80	_____	_____	_____	_____	_____	_____
17	76	_____	_____	_____	_____	_____	_____
18	72	_____	_____	_____	_____	_____	_____
19	68	_____	_____	_____	_____	_____	_____
20	64	_____	_____	_____	_____	_____	_____
21	60	_____	_____	_____	_____	_____	_____
22	55	_____	_____	_____	_____	_____	_____
23	51	_____	_____	_____	_____	_____	_____
24	46	_____	_____	_____	_____	_____	_____
25	41	_____	_____	_____	_____	_____	_____

ตารางที่ 13 (ต่อ)

(32)	(33)	(34)	(35)	(36)	(37)	(38)	(39)
อายุ การลดลง การเฉลี่ย	การลดลง ของมูลค่า	บรรทัด 3 ตาราง 11	= มูลค่าคง เหลือจาก การตัดจำ หน่าย	+ บรรทัด 1 ตาราง 12	= ต้นทุนต่อ จำนวนไก่ เพศเมีย	x จำนวนไก่ เพศเมีย ในฝูง	= มูลค่าสินค้าคง คลังของฝูงไก่
26	37	_____	_____	_____	_____	_____	_____
27	33	_____	_____	_____	_____	_____	_____
28	29	_____	_____	_____	_____	_____	_____
29	25	_____	_____	_____	_____	_____	_____
30	21	_____	_____	_____	_____	_____	_____
31	17	_____	_____	_____	_____	_____	_____
32	14	_____	_____	_____	_____	_____	_____
33	11	_____	_____	_____	_____	_____	_____
34	8	_____	_____	_____	_____	_____	_____
35	4	_____	_____	_____	_____	_____	_____
36	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
37	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
38	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
39	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
40	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
41	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
42	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
43	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
44	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____
45	0	_____	_____	_____	_____	_____	_____

มูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงไก่ตัวผู้ซึ่งจะต้องใช้สำหรับฝูงไก่ตัวเมียที่จะบังคับผลิตชน

เมื่อฝูงไก่พันธุ์ตัวเมียถูกบังคับผลิตชนจำเป็นต้องเลี้ยงฝูงไก่ตัวผู้หนุ่มเพื่อผสมพันธุ์ การคำนวณมูลค่าสินค้าคงคลังนี้สำหรับฝูงไก่ตัวผู้โดยใช้ฐานคำนวณตามจำนวนไก่ตัวผู้จนกระทั่งตัวเมียที่ถูกบังคับผลิตชนอายุถึง 10 สัปดาห์ หลังจากการบังคับผลิตชนเริ่ม

ชั้นที่ 29 หมายเหตุจากตารางมาตรฐานการคัดไก่ (๕ของไก่ที่เหลือเมื่อหมดระยะผลิตชน สำหรับไก่ตัวผู้ (ตาราง 14 คอลัมน์ 42)

ตาราง 14 ผลการคัดเลือกของไก่ตัวผู้ที่เลี้ยงไว้เพื่อผสมกับไก่ตัวเมียที่
บังคับผลิตชน

(40)	(41)	(42)
เพศผู้	รุ่น	มาตรฐานการคัดไก่เพศผู้ (๕ที่จะคงเหลือจากการเริ่มเลี้ยง)
MLM (33A)	GP	9.1
MLM (33B)	GP	25.0
FLM	GP	25.0
FLM	P	70.0
<u>ไก่พันธุ์ของไก่ไข่สีน้ำตาล</u>		
MLM	GP	75.0
FLM	GP	75.0
MLM	P	75.0
<u>ไก่พันธุ์ของไก่ไข่สีขาว</u>		
MLM	GP	75.0
FLM	GP	75.0
MLM	P	75.0

ชั้นที่ 30 จำนวนต้นทุนไก่ตัวผู้ที่ปรับปรุงแล้ว โดยใช้ตาราง 15 สำหรับแต่ละฝูงของ
ลูกไก่ตัวผู้หรือผลิตมา

ตาราง 15 ต้นทุนปรับปรุงแล้วของลูกไก่ตัวผู้ (คำนวณแยกแต่ละฝูง
และสายเลือด)

1) ต้นทุนของลูกไก่ตัวผู้ที่ซื้อมารวมประกอบด้วยราคาตามใบส่งของ
ค่าขนส่ง, ภาษี ฯลฯ _____

2) ยอดรวมของลูกไก่ตัวผู้เริ่มเลี้ยง _____

3) (ตาราง 14 คอลัมน์ 42) _____ ของตาราง 15 บรรทัด 2 _____

4) ตาราง 15 บรรทัด 1 ÷ ตาราง 15 บรรทัด 3 _____

หมายเหตุ ถ้าลูกไก่ตามบรรทัด 1 ตาราง 15 ผลิตในท้องถิ่นใช้ต้นทุน
มาตรฐานที่จะผลิตลูกไก่

ชั้นที่ 31 จำนวนหากต้นทุนอาหาร สำหรับอาหารที่ใช้ระหว่างระยะ เจริญเติบโต
หาจากตาราง 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยสำหรับคำนวณมูลค่าไก่ตัวผู้

(43) พันธุ์	(44) รุ่น	(45) จำนวนอาหารที่ใส่ ต่อไก่เพศผู้ (ปอนด์) (ก.ก)	(46) จำนวนนาฬิกา แรงงานที่ ต้องการต่อ ไก่เพศผู้	(47) ค่าใช้จ่ายฟาร์ม (%ของมูลค่าคน ทุนอาหาร)	
MLM (33A)	GP	39	17.7	26	105
MLM (33B)	GP	36	17.7	24	75
MLF	GP	37	16.8	24	75
<u>Brown Egg Lines</u> (ไก่พันธุ์ไข่สีน้ำตาล)					
MLM	GP	27	12.3	20	104
FLM	GP	27	12.3	20	104
MLM	P	27	12.3	20	104
<u>White Egg Lines</u> (ไก่พันธุ์ไข่สีขาว)					
MLM	GP	21	9.6	18	110
FLM	GP	21	9.6	18	110
MLM	P	21	9.6	18	110

ตาราง 17 มูลค่าของไก่พันธุ์ตัวผู้ระยะเจริญเต็มโต

1) _____ ปอนด์(ก.ก) อาหาร(จกตาราง 16 คอลัมน์ 45) ราคา _____
อาหารเฉลี่ยต่อปอนด์ (ก.ก) _____ (จกตาราง 3 บรรทัด 5)	_____
2) _____ นาฬิกาแรงงาน (จกตาราง 16 คอลัมน์ 46) ราคา _____
ต้นทุนแรงงานต่อนาฬิกา _____ (จกตาราง 6 บรรทัด 9)	_____
3) ค่าใช้จ่ายฟาร์ม _____ % (จกตาราง 16 คอลัมน์ 47) ต้นทุน
อาหาร รวม _____ (ตาราง 17 บรรทัด 1)	_____
4) รวม (รวมบรรทัด 1,2,3)	_____

ชั้นที่ 32 จากตาราง 16 คอลัมน์ 45 หารุ่นและสายเลือกที่ถูกต้อง และบันทึกจำนวน
น้ำหนักของอาหารตามตารางลงในบรรทัด 1 ตาราง 17 แล้วคูณด้วย เลขนี้ด้วยราคา
อาหารเฉลี่ย (ตาราง 3 บรรทัด 5)

ชั้นที่ 33 คำนวณหาค่าต้นทุนแรงงานฟาร์มค่อนาทีจากตาราง 6

ชั้นที่ 34 ตาราง 16 คอลัมน์ 46 แสดงตัวเลขแรงงานที่ต้องการ ต่อไก่ตัวผู้เป็นนาที
เลือกใช้ให้ตรงกับสายเลือกของไก่ตัวผู้ บันทึกตัวเลขในบรรทัด 2 ตาราง 17 แล้วคูณ
ด้วยต้นทุนแรงงานของฟาร์มค่อนาที จากตาราง 6 บรรทัด 9

ชั้นที่ 35 นอกจากต้นทุนค่าอาหาร และค่าแรงก็ต้องบวกด้วยต้นทุนในตาราง 17 ค่าใช้
จ่ายฟาร์มก็คือ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น วัสดุสิ้นเปลือง, ค่าเสื่อมราคา, ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด
 ฯลฯ อาจถึงสายเลือกของไก่ตัวผู้ บันทึกตัวเลขจากคอลัมน์ 47 ตาราง 16 ลงในบรรทัด
3 ตาราง 17 เป็นเปอร์เซ็นต์ของต้นทุนอาหารทั้งหมด และคูณด้วยต้นทุนค่าอาหารรวม
จากบรรทัด 1 ตาราง 17

ชั้นที่ 36 บันทึกผลรวมของบรรทัด 1,2,3 ตาราง 17 ลงในบรรทัด 4 ตาราง 17
ซึ่งผลรวมนี้คือต้นทุนทั้งหมด (ยกเว้นต้นทุนลูกไก่) ในการเลี้ยงดูไก่ตัวผู้จนถึง 23 สัปดาห์
(161 วัน)

ชั้นที่ 37 ทำตาราง 18 สำหรับไก่ตัวผู้แต่ละสายเลือก บันทึกตัวเลขจากตาราง 17
บรรทัด 4 สำหรับต้นทุนทั้งหมดลงในแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 50 ตาราง 18

ชั้นที่ 38 คูณตัวเลขในแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 50 ตาราง 18 โดยตัวเลขเปอร์เซ็นต์
จากคอลัมน์ 49 ตาราง 18 และบันทึกผลที่ได้ลงในแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 51 ตาราง
18

ชั้นที่ 39 บันทึกตัวเลขจากตาราง 15 บรรทัด 4 (ต้นทุนไก่ตัวผู้ที่ปรับปรุงแล้ว) ลงใน
แต่ละบรรทัดของตาราง 18 คอลัมน์ 52

ชั้นที่ 40 รวมผลแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 51 และ 52 ตาราง 18 และบันทึกลงในแต่ละ
บรรทัดของตาราง 18 คอลัมน์ 53

ชั้นที่ 41 บันทึกรหัสเลขจากบรรทัด 3 ตาราง 15 (จำนวนโกตัวผู้ที่ตั้งเหลือหลังจากการคัด) ลงในแต่ละบรรทัดของตาราง 18 คอลัมน์ 54 จนถึงบรรทัดที่ 20

หมายเหตุ ตัวเลขนี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงนอกเสียจากว่าจำนวนจริงของโกตัวผู้ในฝูงลดต่ำกว่าตัวเลขนี้ ถ้าเป็นเช่นนั้นจำนวนจริงของโกตัวผู้ในฝูงแต่ละสปีคาร์ทจะนำมาใช้ในภายหลังจากนั้น

ชั้นที่ 42 ในบรรทัดที่ 21 จนถึง 25 คอลัมน์ 54 ตาราง 18 บันทึกรหัสเลขจริงของโกตัวผู้ในฝูงแต่ละปลายสปีคาร์ท : การบันทึกนี้จะไม่สามารถทำล่วงหน้าได้จนกว่าจะถึงแต่ละสปีคาร์ท เก็บมูลค่าของสินค้าคงคลังโกตัวผู้ไปเรื่อย ๆ จนถึงสปีคาร์ทซึ่งโกตัวเมียอยู่ในระยะ 10 สปีคาร์ท หลังจากเริ่มบังคับผลิตชน โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจะไม่มีโกตัวผู้อยู่กับโกตัวเมีย หลังจากนั้นมูลค่าสินค้าคงคลังของโกตัวผู้จะรวมอยู่กับมูลค่าสินค้าคงคลังของโกตัวเมีย

ชั้นที่ 43 คู่ในแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 53 และ 54 ตาราง 18 และบันทึกลงในแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 55 ตาราง 18 ตัวเลขแต่ละบรรทัดของคอลัมน์ 55 ตาราง 18 คือมูลค่าสินค้าคงคลังของฝูงโกตัวผู้ แต่ไม่รวมถึงมูลค่าของโกคัตติง ซึ่งโกคัตติงจะไม่รวมอยู่ในมูลค่าของสินค้าคงคลังของฝูงโก

หมายเหตุ มูลค่าของสินค้าคงคลังนี้ไม่รวมค่าใช้จ่ายในการขาย และค่าใช้จ่ายในการบริหาร

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 18 มูลค่าสินค้าคงคลังของโกเพศมุที่เลี้ยง เพื่อสมพันธ์กับโกเพศเมีย
ที่ถักบังคับชนิดขน

(48)	(49)	(50)	(51)	(52)	(53)	(54)	(55)
อายุ การ เลี้ยง	ของต้นทุน การเจริญ เติบโต	บรรทัด 4 x	ต้นทุนการ เจริญเติบโต ต่อโก เพศผู้	ต้นทุนลูกโก เพศผู้ปรับ ปรุ่งแล้ว	ต้นทุนโก เพศผู้ จำนวนโก นำเขา เลี้ยง	จำนวนโก นำเขา เลี้ยง	มูลค่าสินค้า คงคลัง ของโก เพศผู้
1	2						
2	7						
3	12						
4	17						
5	22						
6	27						
7	32						
8	36						
9	41						
10	46						
11	50						
12	54						
13	58						
14	62						
15	66						
16	70						
17	74						
18	78						
19	82						
20	86						
						จำนวนตัวจริง ของโกเพศผู้ จากการ ทรว จนัมี	
21	90						
22	95						
23	100						
24	105						
25	110						

ระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรม สัตว์ปีกที่มีการใช้ต้นทุนมาตรฐานบันทึกในระบบบัญชี

โดยปกติแล้ว จะมีการบันทึกต้นทุนมาตรฐานไว้ในระบบบัญชี แต่อย่างไรก็ตาม มีบางกิจการที่บันทึกต้นทุนมาตรฐานไว้เพื่อเป็นสถิติเท่านั้น จากผลการสำรวจของ National Accountant Association ปรากฏว่าในจำนวน 72 บริษัท มี 68 บริษัท ที่ลงบันทึกต้นทุนมาตรฐานไว้ในบัญชี การลงต้นทุนมาตรฐานไว้ในบัญชีจะช่วย ให้มีการใช้ประโยชน์จากต้นทุนมาตรฐานมากขึ้น จากวิธีการใช้ต้นทุนมาตรฐานกำหนดมูลค่าสินค้าคงคลัง ของระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ไม่มีการใช้ต้นทุนมาตรฐาน บันทึกบัญชีจะพบว่า มีข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขดังนี้

- 1) ไม่มีการคำนึงถึงผลต่างของต้นทุนการผลิต เนื่องจากผลต่างระหว่างราคา มาตรฐานกับราคาที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้เนื่องมาจากนโยบายที่จะพยายามให้ต้นทุนมาตรฐาน ของสินค้าคงคลังใกล้เคียงกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง ดังนั้นจึงใช้ราคาจริงตลอดไม่ว่าจะเป็น ราคาลูกไก่ อาหาร ค่าแรง ซึ่งทำให้การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนจริงกับต้นทุนมาตรฐานทำได้ยาก เพราะไม่สามารถแยกผลต่าง เนื่องจากราคาได้ จึงทำให้ขาดประโยชน์ จากการที่ใช้ระบบต้นทุนมาตรฐานเพื่อการควบคุมต้นทุนการผลิต
- 2) การใช้จำนวนตัวจริงของไก่รุ่นเมื่อสิ้นระยะเวลาเจริญเติบโตเป็นตัวกำหนด มูลค่าสินค้าคงคลังในกรณีที่จำนวนจริงน้อยกว่ามาตรฐานเท่านั้น ถ้ามากกว่าก็จะใช้ตัวเลข มาตรฐาน ทำให้ไม่ทราบถึงความแตกต่างอันเนื่องมาจากปริมาณการผลิตจริง (จำนวนตัว แม่ไก่ที่ได้จากการเลี้ยงลูกไก่) กับปริมาณการผลิตตามมาตรฐานซึ่งเป็นผลแตกต่างที่สำคัญ อย่างไม่หนึ่งของต้นทุนการผลิต
- 3) ใช้ต้นทุนมาตรฐานเฉพาะระยะเจริญเติบโตเท่านั้น ส่วนต้นทุนมาตรฐานของ ระยะวางไข่ไม่ได้นำมาคำนึงถึงเลย

เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว ระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ใช้ต้นทุน มาตรฐานบันทึกบัญชี จะใช้ราคามาตรฐาน ปริมาณการผลิตจริง และต้นทุนมาตรฐานของ ระยะวางไข่ด้วย

หลักการในการกำหนดมาตรฐานของระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีก
ที่ใช้ต้นทุนมาตรฐานบันทึกในระบบบัญชี

มาตรฐานซึ่งเป็นรากฐานของต้นทุนมาตรฐานของระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ ใช้ต้นทุนมาตรฐานบันทึกในระบบบัญชีได้แก่

- 1) การแบ่งชั้นตอนการผลิตของอุตสาหกรรมสัตว์ปีก
- 2) การใช้เฉพาะสัตว์ปีกเพศเมียเป็นจำนวนมาตรฐาน
- 3) มาตรฐานราคาลูกไก่
- 4) มาตรฐานราคาอาหารไก่
- 5) มาตรฐานอัตราค่าแรง
- 6) มาตรฐานต้นทุนจากลูกไก่แต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่
- 7) มาตรฐานการใช้อาหารไก่แต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่
- 8) มาตรฐานจำนวนแรงงานที่ใช้แต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่
- 9) มาตรฐานค่าใช้จ่ายฟาร์มแต่ละสัปดาห์
- 10) มาตรฐานต้นทุนแต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่
- 11) มาตรฐานต้นทุนของแม่ไก่เมื่อสิ้นระยะเจริญเติบโต
- 12) มาตรฐานการลดลงของมูลค่าแต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่
- 13) มาตรฐานต้นทุนของไข่ที่ผลิตต่อฟอง
- 14) มาตรฐานจำนวนไข่ที่จะผลิตได้แต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่

มาตรฐานในการแบ่งชั้นตอนการผลิตของอุตสาหกรรมสัตว์ปีก และมาตรฐานการใช้เฉพาะสัตว์ปีกเพศเมียเป็นจำนวนมาตรฐานในการกำหนดต้นทุนมาตรฐาน มีหลักการเช่นเดียวกับหลักการของระบบบัญชีมาตรฐานอุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่ไม่ใช้ต้นทุนมาตรฐานบันทึกบัญชีที่กล่าวมาแล้วในตอนต้น

มาตรฐานราคาลูกไก่ มาตรฐานราคาอาหารไก่ และมาตรฐานอัตราค่าแรง ถือหลักราคาที่เป็นอยู่ ณ เวลาที่ตั้งมาตรฐานขึ้น ผลแตกต่างเนื่องจากราคามักถูกกระทบกระเทือนด้วยสถานการณ์ภายนอกมากกว่าสถานการณ์ที่อาจควบคุมได้ภายใน โดยปกติ

โดยปกติอยู่เหนือการควบคุมของฝ่ายบริหาร การมีราคามาตรฐานช่วยให้สามารถแยก
ผลต่างของต้นทุนซึ่งเกิดจากการใช้จำนวนวัตถุดิบ และค่าแรงมากเกินไปออกจากผล
แตกต่างของต้นทุนอื่น เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในราคาที่จ่ายไปสำหรับวัตถุดิบ และค่า
แรง

มาตรฐานต้นทุนจากลูกไก่ของแม่ไก่ เนื่องจากในการเลี้ยงไก่ต้องมีการคัตไก่
ที่ไม่สมบูรณ์ และมีลักษณะค้อยทิ้ง ดังนั้นการที่จะได้แม่ไก่ 1 ตัว ต้องใช้ลูกไ้มากกว่า
1 ตัว ซึ่งก็เสมือนเป็นการสูญเสียโดยปกติ หรือสูตรของส่วนผสมวัตถุดิบของอุตสาหกรรม
อื่น ๆ ดังนั้น มาตรฐานต้นทุนจากลูกไก่ของแม่ไก่จะต้องคำนึงถึงการคัตไก่ทิ้ง ซึ่งจาก
การศึกษาและทดสอบเลี้ยงจะสามารถกำหนดจำนวนมาตรฐานที่จะคงเหลือของไก่แต่ละ
พันธุ์ หลังจากคัตไก่ที่ไม่สมบูรณ์ และมีลักษณะค้อยทิ้งได้ และเมื่อคำนวณรวมกับต้นทุน
มาตรฐานของลูกไก่จะได้ต้นทุนมาตรฐานจากลูกไก่ของแม่ไก่ ตัวอย่างเช่น ลูกไก่พันธุ์
AA 26 Comm ราคามาตรฐาน 9 บาท จำนวนมาตรฐานที่จะคงเหลือหลังจากคัตไก่ที่
ไม่สมบูรณ์ และมีลักษณะค้อยทิ้ง 90% การคำนวณต้นทุนมาตรฐานจากลูกไก่ของแม่ไก่
จะเป็นดังนี้

ลูกไก่ AA 26 Comm 100 ตัว จะได้แม่ไก่ 90 ตัว

ลูกไก่ตัวละ 9 บาท

ลูกไก่ AA 26 Comm 900 บาท จะได้แม่ไก่ 90 ตัว

∴ ต้นทุนมาตรฐานจากลูกไก่ของแม่ไก่ = $\frac{900}{90} = 10$ บาท

จึงสรุปได้ว่ามาตรฐานต้นทุนจากลูกไก่ของแม่ไก่เป็นมาตรฐานที่คิดจากมาตรฐาน
ราคาลูกไก่ และมาตรฐานการคัตไก่ทิ้ง

มาตรฐานการใช้อาหารไก่แต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่ จะกำหนดจากจำนวนอาหาร
ที่แม่ไก่ใช้ในแต่ละสัปดาห์ ตั้งแต่เริ่มเลี้ยงจนเลิกเลี้ยง ตามราคามาตรฐานอาหารไก่
เนื่องจากอาหารไก่อังแยกเป็นประเภทตามอายุไก่ มาตรฐานการใช้อาหารไก่แต่ละ
สัปดาห์ของแม่ไก่ต้องคำนึงถึงทั้งจำนวน และราคามาตรฐานของอาหารไก่แต่ละประเภทด้วย

การกำหนดจำนวนอาหารไก่แต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่ จะกำหนดจากการทดลอง

มาตรฐานจำนวนแรงงานที่ใช้แต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่ จะกำหนดจากเวลาที่จะต้องใช้ในการเลี้ยงแม่ไก่แต่ละสัปดาห์ตั้งแต่เริ่มเลี้ยงจนเลิกเลี้ยง การกำหนดจะกำหนดจากการทดลองจากฟาร์มที่เป็นมาตรฐาน

มาตรฐานค่าใช้จ่ายฟาร์มแต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่ ค่าใช้จ่ายฟาร์ม คือ ค่าใช้จ่ายในการผลิตทั้งหมด ยกเว้นต้นทุนลูกไก่ อาหารไก่ และค่าแรง ค่าใช้จ่ายฟาร์มประกอบด้วย ค่าเสื่อมราคาโรงเรือน และอุปกรณ์การเลี้ยง ค่ายารักษา ค่าวัสดุสิ้นเปลือง ค่าซ่อมบำรุงรักษา ค่าไฟฟ้ากำลัง ฯลฯ การกำหนดจะกำหนดจากการทดลองโดยจัดสรรตามจำนวนตัวแม่ไก่

มาตรฐานต้นทุนแต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่ จะกำหนดจากค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่ต้องใช้ของแม่ไก่ แต่ละสัปดาห์ ซึ่งต้นทุนแต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่จะประกอบด้วยต้นทุนจากลูกไก่ ต้นทุนอาหารไก่ ต้นทุนค่าแรง และต้นทุนค่าใช้จ่ายฟาร์ม ซึ่งก็คือมูลค่างานระหว่างทำของแม่ไก่แต่ละสัปดาห์ การกำหนดจะกำหนดจากการทดลอง

มาตรฐานต้นทุนของแม่ไก่เมื่อสิ้นระยะเจริญเติบโต เช่นเดียวกับมาตรฐานต้นทุนแต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่ แต่เป็นต้นทุนของแม่ไก่เมื่อสิ้นระยะเจริญเติบโต คือมูลค่างานผลิตเสร็จของแม่ไก่ การกำหนดจะกำหนดจากการทดลอง

มาตรฐานการลดลงของมูลค่าแต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่ จะกำหนดจากมาตรฐานต้นทุนของแม่ไก่ เมื่อสิ้นระยะเจริญเติบโตหักด้วยมูลค่าซากของแม่ไก่ และแบ่งส่วนตามจำนวนผลผลิตไข่ตามจำนวนฟอง ซึ่งผลิตได้ในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งเป็นวิธีการที่มุ่งหวังจะกระจายต้นทุนให้ต้นทุนการผลิตไข่ทุกฟองเท่ากัน

มาตรฐานต้นทุนของไข่ที่ผลิตต่อฟอง จะกำหนดจากมาตรฐานการไข่ของไก่ มาตรฐานการลดลงของมูลค่าแต่ละสัปดาห์ของแม่ไก่ และต้นทุนการผลิตระยะวางไข่โดยหารต้นทุนการผลิตไข่ซึ่งประกอบด้วยการลดลงของมูลค่าแม่ไก่ และต้นทุนการผลิตระยะวางไข่ด้วยจำนวนไข่ทั้งหมดที่ผลิตได้

มาตรฐานจำนวนไข่ที่จะผลิตได้แต่ละสปีคัทของแม่ไก่ จะกำหนดจำนวนไข่ที่ผลิตได้ในแต่ละสปีคัทของแม่ไก่ เพื่อใช้กำหนดการลดลงของมูลค่าแต่ละสปีคัทของแม่ไก่

วิธีการบันทึกต้นทุนมาตรฐาน

มีหลายวิธีด้วยกันแตกต่างกันที่วิธีการ และจังหวะเวลาที่ทำการวิเคราะห์ผลแตกต่าง วิธีใช้กันมากมี

1) เเคิบัญชีงานระหว่างทำด้วยต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง แต่คำนวณต้นทุนสินค้าที่ผลิตเสร็จในราคาต้นทุนมาตรฐาน โดยโอนต้นทุนสินค้าที่ผลิตเสร็จนี้ออกจากบัญชีงานระหว่างทำในราคาต้นทุนมาตรฐาน วิธีนี้หลังจากที่โอนต้นทุนมาตรฐานของงานระหว่างทำคงเหลือออกจากบัญชีงานระหว่างทำแล้ว ยอดคงเหลือในบัญชีงานระหว่างทำคือผลต่างระหว่างต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง และต้นทุนมาตรฐานซึ่งจะนำมาวิเคราะห์ว่า ผลต่างเหล่านั้นเกิดจากเหตุใด

2) ใช้ต้นทุนมาตรฐานบันทึกในงานระหว่างทำทั้งด้านเคิบิต และเคเรคิต ผลต่างที่เกิดขึ้นระหว่างต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง และต้นทุนมาตรฐานจะแสดงให้เห็นในการบันทึกทางการบัญชี เมื่อผลต่างนั้นเกิดขึ้น

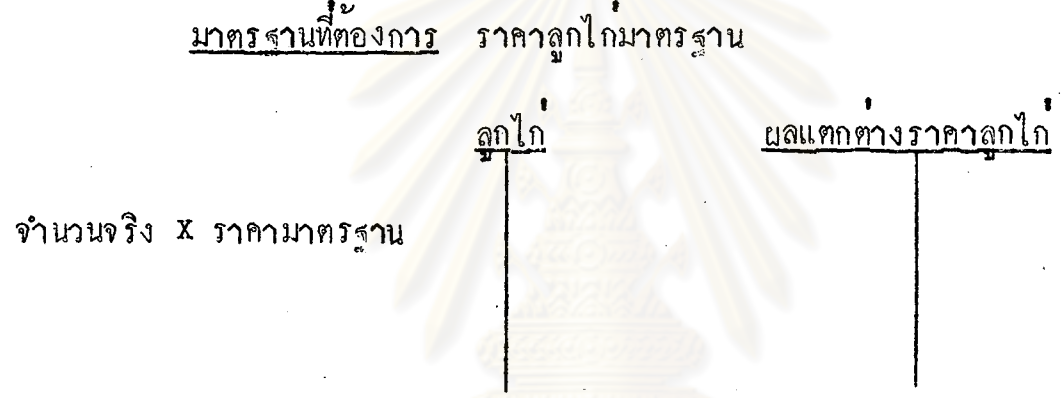
3) เเคิบัญชีงานระหว่างทำด้วยจำนวนจริงคูณด้วยราคามาตรฐาน แต่เคเรคิตด้วยต้นทุนมาตรฐาน

วิธีการบันทึกต้นทุนมาตรฐานของอุตสาหกรรมสัตว์ปีกจะบันทึกตามแบบวิธีที่สอง คือ เเคิบัญชีงานระหว่างทำด้วยต้นทุนมาตรฐาน และเคเรคิตงานระหว่างทำด้วยต้นทุนมาตรฐาน ผลต่างที่เกิดขึ้นระหว่างต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงกับต้นทุนมาตรฐานจะแสดงให้เห็นในการบันทึกทางการบัญชีเมื่อผลต่างเกิดขึ้นตามวิธีการนี้จะถือว่า ต้นทุนมาตรฐาน คือ ต้นทุนที่แท้จริง และผลแตกต่างเกี่ยวกับต้นทุนเป็นแต่เพียงสะท้อนให้เห็นผลแตกต่างอันเกิดจากสาเหตุต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิต ตามวิธีนี้ ผลแตกต่างเกี่ยวกับต้นทุนจะไม่มีทางเข้าไปอยู่ในบัญชีต้นทุนสินค้าที่ขายได้ ต้นทุนสินค้าที่ขายจะรวบรวมไว้ตามต้นทุน

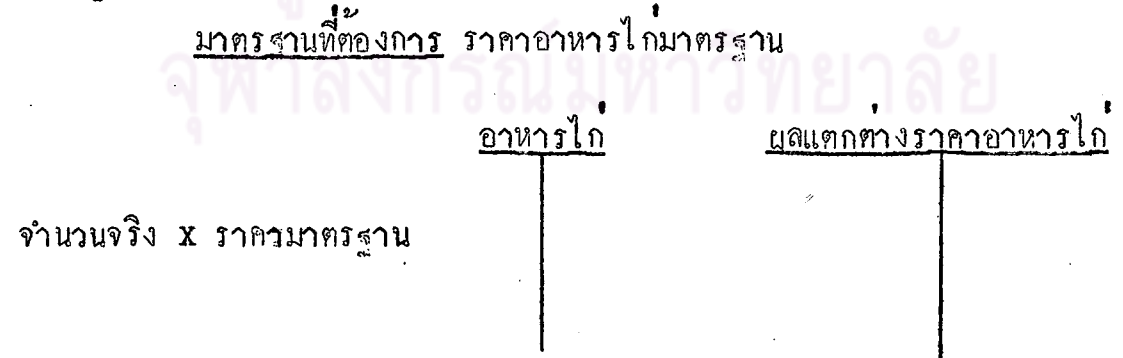
มาตรฐานเท่านั้น ผลแตกต่างเกี่ยวกับต้นทุนหลังจากที่ได้แยกออก และรวบรวมไว้ในบัญชี
 ผลต่างเกี่ยวกับต้นทุนที่ถูกต้องแล้วก็จะถือว่าเป็นการเพิ่มเข้า หรือหักออกจากกำไรใน
 การดำเนินงาน

วิธีการลงบัญชี

1) การลงบัญชี เมื่อซื้อลูกไก่ บันทึกผลต่างระหว่างราคาซื้อลูกไก่ และราคา
 ลูกไก่มาตรฐานเมื่อซื้อลูกไก่

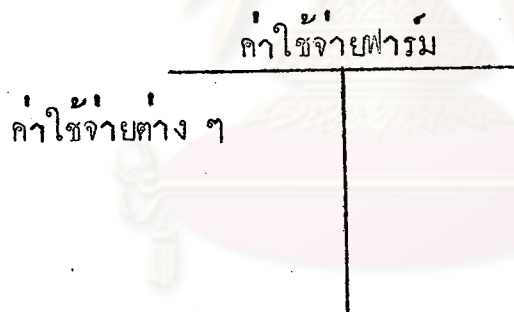
2) การลงบัญชี เมื่อซื้ออาหารไก่ บันทึกผลต่างระหว่างราคาซื้ออาหารไก่
 และราคาอาหารที่มาตรฐานเมื่อซื้ออาหารไก่ ราคาอาหารไก่ที่ปรากฏในบัญชีจะเป็น
 ราคามาตรฐาน บัตรวัตถุดิบจะแสดงแต่ปริมาณวัตถุดิบเท่านั้น โดยบันทึกราคามาตรฐาน
 ที่ใช้อยู่บนบัตร

3) การลงบัญชี เมื่อจ่ายค่าแรง บันทึกผลต่างระหว่างอัตราค่าแรงจริงกับ
อัตราค่าแรงมาตรฐานเมื่อจ่ายค่าแรง
มาตรฐานที่ต้องการ อัตราค่าแรงมาตรฐาน

4) การลงบัญชี เมื่อจ่ายค่าใช้จ่ายฟาร์ม บันทึกค่าใช้จ่ายฟาร์มตามที่เป็นขึ้น
จริง

5) การลงบัญชี เมื่อนำลูกไก่เข้าเลี้ยงในฟาร์ม จะคำนวณหาจำนวนตัวแม่ไก่
ที่จะได้ โดยใช้มาตรฐานการคัดไก่ และใช้เป็นจำนวนตัวแม่ไก่มาตรฐาน ในการคำนวณ
หาปริมาณอาหาร ค่าแรง ค่าใช้จ่ายฟาร์ม มาตรฐานการบันทึกเกี่ยวกับการ เบิกลูกไก่
เข้าเลี้ยงในฟาร์ม จะบันทึกด้วยจำนวนแม่ไก่มาตรฐาน และต้นทุนแม่ไก่จากลูกไก่

มาตรฐานที่ต้องการ มาตรฐานการคัดไก่
 มาตรฐานต้นทุนแม่ไก่จากลูกไก่

ลูกไก่	งานระหว่างทำ-ไกระยะเจริญเติบโต
จำนวนแม่ไก่ x ต้นทุนมาตรฐาน แม่ไก่จากลูกไก่	จำนวนแม่ไก่ x ต้นทุนมาตรฐาน แม่ไก่จาก ลูกไก่

6) การลงบัญชี เมื่อใช้อาหารไก่ในการผลิต จะเบิกอาหารไก่เข้าผลิตด้วยจำนวนมาตรฐานของอาหารไก่ที่ใช้ และบันทึกผลต่างของปริมาณอาหารไก่ที่ใช้จริงกับปริมาณอาหารไก่ตามมาตรฐาน การบันทึกจะทำเมื่อสิ้นงวดบัญชี

มาตรฐานที่ต้องการ มูลค่าอาหารแต่ละสัปดาห์ที่ไก่กินต่อตัว

อาหารไก่	งานระหว่างทำ-ไกระยะเจริญเติบโต
จำนวนแม่ไก่ x ต้นทุน มาตรฐานอาหารไก่	จำนวนแม่ไก่ x ต้นทุน มาตรฐาน อาหารไก่
<u>ผลต่างปริมาณอาหาร</u>	
จำนวนอาหารตามมาตรฐานหักด้วยจำนวนอาหาร ใช้จริง x ราคาอาหารมาตรฐาน	

7) การลงบัญชี เมื่อคิดแรงงานเข้าผลิต จะคิดด้วยจำนวนแรงงานมาตรฐาน โดยคำนวณจากแม่ไก่ และจำนวนแรงงานที่ต้องใช้ต่อแม่ไก่

มาตรฐานที่ต้องการ มูลค่าค่าแรงแต่ละสัปดาห์ต่อแม่ไก่

ค่าแรง	งานระหว่างทำ-ไถระยะ เจริญเติบโต
จำนวนแม่ไก่	จำนวนแม่ไก่
x ต้นทุนมาตรฐาน	x ต้นทุน
ค่าแรง	มาตรฐาน ค่าแรง

8) การลงบัญชี เมื่อคิดค่าใช้จ่ายฟาร์ม จะใช้จำนวนแม่ไก่ และอัตราค่าใช้จ่ายฟาร์มมาตรฐาน คำนวณหาค่าใช้จ่ายฟาร์มมาตรฐาน

มาตรฐานที่ต้องการ ค่าใช้จ่ายฟาร์มมาตรฐานแต่ละสัปดาห์ต่อแม่ไก่

ค่าใช้จ่ายฟาร์ม	งานระหว่างทำ-ไถระยะ เจริญเติบโต
จำนวนแม่ไก่	จำนวนแม่ไก่ x
x ต้นทุนมาตรฐาน	ต้นทุนมาตรฐาน
ค่าใช้จ่ายฟาร์ม	ค่าใช้จ่ายฟาร์ม

9) การลงบัญชี เมื่อสิ้นงวดบัญชี จะคำนวณงานระหว่างทำสิ้นงวด ลงบันทึกงานระหว่างทำคงเหลือและงานผลิตเสร็จ งานระหว่างทำคงเหลือคำนวณจากจำนวนแม่ไก่ที่ยังอยู่ในระยะ เจริญเติบโตกับต้นทุนมาตรฐานของแม่ไก่แต่ละสัปดาห์

งานผลิตเสร็จ จะลงบันทึกด้วยจำนวนแม่ไก่ที่สิ้นระยะ เจริญเติบโตตามจำนวนที่ตรวจนับได้จริง และต้นทุนมาตรฐานของแม่ไก่เมื่อสิ้นระยะ เจริญเติบโต

เมื่อบันทึกงานระหว่างทำคงเหลือ และงานผลิตเสร็จแล้วจะมีผลต่างงกเกิดขึ้นในบัญชีงานระหว่างทำ จะปิดบัญชีงานระหว่างทำด้วยบัญชีผลต่างปริมาณผลิต

มาตรฐานที่ต้องการ ต้นทุนมาตรฐานของแม่ไก่แต่ละสัปดาห์

<u>งานระหว่างทำ-ไถ่ระยะเจริญเติบโต</u>	<u>งานระหว่างทำคงเหลือ-ไถ่ระยะเจริญเติบโต</u>
(1) จำนวนแม่ไก่ x ต้นทุนมาตรฐาน แม่ไก่	จำนวนแม่ไก่ x ต้นทุนมาตรฐาน แม่ไก่
(2) จำนวนแม่ไก่จริงที่ ตรวจนับ x ต้นทุน มาตรฐานแม่ไก่	

ผลต่างปริมาณผลิต

งานผลิตเสร็จ-ไถ่เมื่อสิ้นระยะเจริญเติบโต

จำนวนแม่ไก่
จริง ตรวจนับ
x ต้นทุนมาตรฐานแม่ไก่

10) การลงบัญชี เมื่อ โอนงานผลิตเสร็จ ไถ่เมื่อสิ้นระยะเจริญเติบโตโอนไป
เป็นงานระหว่างทำไถ่ระยะวางไข่

<u>งานผลิตเสร็จ-ไถ่เมื่อสิ้นระยะเจริญเติบโต</u>	<u>งานระหว่างทำ-ไถ่ระยะวางไข่</u>
จำนวนแม่ไก่จริง x ต้นทุนมาตรฐาน แม่ไก่	จำนวนแม่ไก่ จริง x ต้นทุน มาตรฐาน แม่ไก่

วิธีการลงบัญชีในระยะวางไข่

1) การลงบัญชีเมื่อใช้อาหารไก่ในการผลิต จะเป็นอาหารไก่เข้าการผลิตด้วย
จำนวนมาตรฐานของอาหารไก่ที่ใช้ และบันทึกผลต่างของปริมาณอาหารไก่ที่ใช้จริง

มาตรฐานที่ต้องการ มูลค่าอาหารแต่ละสัปดาห์ที่ไก่กินต่อตัว

<u>อาหารไก่</u>	<u>งานระหว่างทำ-ไก่อระยะวางไข่</u>
จำนวนแม่ไก่ (จริง) x ต้นทุน มาตรฐานอาหารไก่	จำนวนแม่ไก่ (จริง) x ต้นทุนมาตรฐาน อาหารไก่

ผลต่างปริมาณอาหาร

จำนวนอาหารตามมาตรฐานหักด้วยจำนวน
ใช้จริง x ราคาอาหารมาตรฐาน

2) การลงบัญชีเมื่อคิคค่าแรงเข้าการผลิต จะคิคด้วยจำนวนแรงงานมาตรฐาน
โดยการคำนวณจากแม่ไก่ และจำนวนแรงงานที่ต้องใช้ต่อแม่ไก่

มาตรฐานที่ต้องการ มูลค่าแรงแต่ละสัปดาห์ต่อแม่ไก่

<u>ค่าแรง</u>	<u>งานระหว่างทำ-ไก่อระยะวางไข่</u>
จำนวนแม่ไก่ (จริง) x ต้นทุน มาตรฐานค่าแรง	จำนวนแม่ไก่ (จริง) x ต้นทุนมาตรฐาน ค่าแรง

3) การลงบัญชีเมื่อค่าใช้จ่ายฟาร์ม คิดเข้าต้นทุนการผลิต จะใช้จำนวนแม่ไก่ และอัตราค่าใช้จ่ายฟาร์มมาตรฐาน ค่าเกณฑ์ค่าใช้จ่ายฟาร์ม

มาตรฐานที่ต้องการ ค่าใช้จ่ายฟาร์มมาตรฐานแต่ละสัปดาห์ต่อแม่ไก่

<u>ค่าใช้จ่ายฟาร์ม</u>	<u>งานระหว่างทำ-ไถ่ระยะวางไข่</u>
จำนวนแม่ไก่ (จริง) x ต้นทุนมาตรฐาน ค่าใช้จ่ายฟาร์ม	จำนวนแม่ไก่จริง x มาตรฐาน ค่าใช้จ่ายฟาร์ม

4) การลงบัญชีเมื่อสิ้นงวดบัญชี จะคำนวณงานระหว่างทำสิ้นงวด และลงบันทึกงานระหว่างทำคงเหลือและสินค้าสำเร็จรูป งานระหว่างทำคงเหลือคำนวณจากมูลค่าของแม่ไก่ที่คงเหลือหลังจากหักจำหน่ายการให้ประโยชน์ (ไข่) แล้ว

สินค้าสำเร็จรูป จะบันทึกตามต้นทุนมาตรฐาน โอนออกจากงานระหว่างทำด้วยจำนวนจริงที่ผลิตได้

เมื่อบันทึกงานระหว่างทำคงเหลือ และสินค้าสำเร็จรูปออกจากบัญชีงานระหว่างทำจะมีผลต่างเกิดขึ้นในบัญชีงานระหว่างทำ จะปิดบัญชีงานระหว่างทำโอนไปบัญชีผลต่างปริมาณผลผลิตสินค้าสำเร็จรูป (ไข่)

มาตรฐานที่ต้องการ 1) มูลค่าแม่ไก่แต่ละสัปดาห์ในระยะวางไข่
2) ต้นทุนมาตรฐานของไข่

<u>งานระหว่างทำ-ไถ่ระยะวางไข่</u>	<u>งานระหว่างทำคงเหลือ-ไถ่ระยะวางไข่</u>
(1) จำนวนแม่ไก่ (จริง) x ต้นทุนมาตรฐานแม่ไก่ (2) จำนวนไข่ที่ผลิตจริง x ต้นทุน มาตรฐานไข่	(1) จำนวนแม่ไก่ (จริง) x ต้นทุนมาตรฐาน แม่ไก่

ผลต่างปริมาณการผลิตไซ

สินค้าสำเร็จรูป (ไซ)

(2) จำนวนไซที่
ผลิตจริง X
ต้นทุนมาตรฐาน

5) เมื่อลงบันทึกบัญชีทั้งระยะเจริญเติบโต และระยะวางไซแล้วก็ปิดบัญชี
ค่าแรง และค่าใช้จ่ายฟาร์มซึ่งจะมีผลต่างอยู่ในบัญชีผลต่างปริมาณค่าแรง และผล
ต่างค่าใช้จ่ายฟาร์ม

ค่าแรง

ผลต่างปริมาณค่าแรง

ค่าใช้จ่ายฟาร์ม

ผลต่างค่าใช้จ่ายฟาร์ม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6) ปิดบัญชีผลต่างไปบัญชีกำไรขาดทุน

ต้นทุนมาตรฐานของระบบอุตสาหกรรมสัตว์ปีกประเทศไทย

จากการศึกษาต้นทุนมาตรฐานของบริษัท อาร์เบอร์ เอเคอร์ (สหรัฐอเมริกา) จำกัด พบว่าต้องมีการแก้ไขถ้าจะนำมาใช้สำหรับประเทศไทย เนื่องจากสาเหตุดังนี้คือ

1) สาเหตุจากคุณภาพและราคาอาหารไก่แตกต่างกัน โดยที่คุณภาพและราคาอาหารไก่เป็นต้นทุนที่สำคัญที่สุด และเนื่องจากการใช้มูลค่าอาหารไก่เป็นหลักในการคำนวณค่าใช้จ่ายฟาร์ม จึงทำให้เกิดผลต่างระหว่างต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงกับต้นทุนมาตรฐานมาก ถ้านำต้นทุนมาตรฐานของบริษัท อาร์เบอร์ เอเคอร์ จำกัด มาใช้ในประเทศไทย

2) สาเหตุจากแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยง เนื่องจากประสิทธิภาพที่ต่างกัน และการแตกต่างกันของการใช้อุปกรณ์การเลี้ยง ตัวเลขจำนวนแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงของประเทศไทยจะต่างกับของสหรัฐอเมริกา

3) สาเหตุจากโรงเรือนที่ใช้แตกต่างกัน เพราะดินฟ้าอากาศไม่เหมือนกัน และค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างก็ต่างกัน ทำให้ค่าใช้จ่ายฟาร์มซึ่งมีค่าเสื่อมราคาโรงเรือนเป็นส่วนประกอบที่สำคัญแตกต่างกัน

เพื่อประโยชน์แก่อุตสาหกรรมสัตว์ปีกของประเทศไทย วิทยานิพนธ์นี้จะศึกษาและกำหนดต้นทุนมาตรฐานของระบบอุตสาหกรรมสัตว์ปีกประเทศไทยโดยค้นคว้าจากตัวเลขของอุตสาหกรรมสัตว์ปีกในปี 2519 เป็นหลัก ปัจจุบันอุตสาหกรรมสัตว์ปีกในประเทศไทยที่แพร่หลายมีอยู่ 2 ชนิด คือ

1. อุตสาหกรรมไก่กระตัง

2. อุตสาหกรรมไก่ไข่

ดังนั้น จะศึกษาและกำหนดต้นทุนมาตรฐานของไก่เฉพาะสองประเภทนี้เท่านั้น

ต้นตุนมาตรฐานไก่กระตังของประเทศไทย

ไก่กระตังในวิธานิพนชนี่จะยกตัวอย่างไก่กระตัง CP 707 ซึ่งเป็นพันธุ์ไก่ของ บริษัท อาร์เบอร์เอเคอร์ จำกัด เนื่องจากไก่กระตังเป็นไก่ที่เลี้ยงเพื่อบริโภคเนื้อ ดังนั้น การเลี้ยงจะมีแต่ระยะเจริญเติบโตเท่านั้น ไม่มีระยะวางไข่ ปัจจุบันไก่กระตังในประเทศไทยนิยมเลี้ยง 56 วัน น้ำหนักไก่ประมาณ 1.8 กิโลกรัม ซึ่งเป็นขนาดที่ตองการของตลาด ต้นตุนมาตรฐานของไก่กระตังจะถืออายุไก่ 56 วัน เป็นหลัก

รายละเอียดประกอบการกำหนดต้นตุนมาตรฐานไก่กระตังมีดังนี้

1) รายละเอียดของโรงเรือนไก่กระตัง

1. ขนาดโรงเรือน โรงเรือนมีขนาด 115 x 10 เมตร สำหรับการเลี้ยงไก่ 10,000 ตัว ต่อเล้า
2. จำนวนของโรงเรือน 10 หลัง
3. ลักษณะโรงเรือน (เล้าไก่) โรงเรือนเป็นแบบจั่ว 2 ชั้น พื้นเพปูน หลังคามุงสังกะสี มีน้ำขังลมรอบอาคารในระยะกกลูกไก่ 1-3 สัปดาห์ และใช้ระบบน้ำขังลมลดลงตามอายุไก่ ก่อกำแพงสูงจากพื้นเล้า 30 เซนติเมตร โรงเรือนแต่ละหลังห่างกัน 20 เมตร และมีบริเวณรั้วล้อมรอบ ตัวเล้าห่างจากถนนไม่น้อยกว่า 20 เมตร
4. บ้านพักคนงาน บ้านพักขนาด 3 ห้องนอน (4 x 3 เมตร) 1 ห้อง-

โรง ใต้ถุนสูง ชั้นล่างใช้ทำเป็นห้องอาหาร และโรงครัว

2) รายละเอียดของอุปกรณ์การเลี้ยงไก่กระตัง

1. เครื่องกก ใช้เครื่องกกแบบรม และสามารถแขวนได้ใ้กกไก่ 500 ตัว ต่อ 1 เครื่องกก
2. ถังอาหาร ใช้ถังอาหาร 1 ใบต่อไก่ 30-35 ตัว
3. รางน้ำ ใช้รางน้ำอัตโนมัติให้น้ำไก่มีเนื้อที่กินน้ำตามขอบราง 1 ตัว ต่อ 1 นิ้วฟุต

4. การจัดตั้งอุปกรณ์ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใ้จะใช้ควรรตั้งให้สะดวกที่ใ้ใ้
จะเข้ามากิน และระยะทางไม่เกิน 3 เมตร

รวมค่าก่อสร้างและอุปกรณ์การเลี้ยง 2,572,520.-บาท

คิดค่าเสื่อมราคา 5 ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3) รายละเอียดของโปรแกรมการใช้ยาของบริษัท แอควินฟาerma จำกัด

ตารางการทำวัคซีนและขาดละลายน้ำ
ในไก่กระพง

อายุไก่ (วัน)	วัคซีน	ขาดละลายน้ำ	จำนวนยา ที่ใส่ต่อ 100 ตัว (กรัม)	ราคายา ต่อตัว (บาท)	ราคาวัคซีน ต่อตัว (บาท)
1	-	เอ.วี.ซิน + บี	12		
2	-	เอ.วี.ซิน + บี	22		
3	นิวคาสเซิล	เอ.วี.ซิน + บี	12	9.55	0.04
4	-	เอ.วี.ซิน + บี	12		
5	-	เอ.วี.ซิน + บี	12		
7	-	เฮกสตาวิท - ไก่			
8	ตัดปาก	เฮกสตาวิท - ไก่	4.62	0.02	
9	-	เฮกสตาวิท - ไก่			
13	-	เอ.วี.ซิน บี	12		
14	นิวคาสเซิล และหลอดลม อักเสบ	เอ.วี.ซิน บี	12	15.93	0.06
15	-	เอ.วี.ซิน บี	12		
รวม				0.12	0.185
รวมราคายาและวัคซีน					0.305

เอ.วี.ซิน + บี 12 1 ปอนด์ ราคา 172 บาท ยา 3.75 กรัม ละลายน้ำ 4.5 ลิตร
เฮกสตาวิท - ไก่ 1 ปอนด์ ราคา 150 บาท ยา 60 กรัม ละลายน้ำ 110 ลิตร

4) รายละเอียดวิธีการเลี้ยง เลี้ยงแบบใช้ระบบนำเข้าเป็นชุด นำออกเป็นชุด all in all out โดยเริ่มเลี้ยงตั้งแต่ลูกไก่เล็กแรกเกิดไปจนถึงอายุ 8 สัปดาห์ เลี้ยงไว้ในโรงเรือนเดียวกันไม่มีการโยกย้าย การกก และการเลี้ยงลูกไก่ในระยะแรกก็จัดทำอยู่ภายในโรงเรือนนี้ทั้งหมด

จำนวนรุ่นที่เลี้ยงในหนึ่งปีจะเลี้ยง 5 รุ่น

5) รายละเอียดแรงงานที่ใช้

คนงาน	10 คน	เงินเดือน	800.-บาท	ต่อคน
ผู้จัดการ	1 คน	เงินเดือน	3,000.-บาท	ต่อคน
บริการ	1 คน	เงินเดือน	800.-บาท	ต่อคน
โบนัสปีละ	1 เดือน			

6) รายละเอียดอื่น ๆ

อาหารไก่ ใช้อาหารไก่ของบริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด รายละเอียดการใช้จำนวนและราคา ดังนี้

<u>อาหารระยะ</u> (วัน)	<u>จำนวนใช้ต่อตัว</u> (กิโลกรัม)	<u>ราคาต่อกิโลกรัม</u> (บาท)	<u>รวม</u>
1-14	0.320	4.59	1.469
15-35	1.250	4.44	5.550
36-56	2.200	4.11	9.042
			<u>16.061</u>

จำนวนการใช้อาหารต่อตัวต่อสัปดาห์ เป็นกิโลกรัม

<u>สัปดาห์</u>	<u>ก.ก./ตัว</u>
1	.10
2	.20

<u>ลำดับ</u>	<u>ก.ก./ตัว</u>
3	.33
4	.44
5	.55
6	.60
7	.65
8	.90
	<u>3.77</u>

คุณภาพอาหาร กำหนดอัตราแลกอาหารเป็นเนื้อ 2.1 (ไก่กินอาหาร 2.1 กิโลกรัม จะ เปลี่ยนเป็นเนื้อไก่ได้ 1 กิโลกรัม)

ลูกไก่ ใช้ลูกไก่พันธุ์ 707 ซึ่งเป็นพันธุ์ของบริษัท อาร์เบอร์เอเคอร์ จำกัด
ดำเนินการผลิตโดยบริษัท ฟาร์มกรุงเทพ จำกัด

ราคาตัวละ 5 บาท

มาตรฐานการคัดไก่ 97 % (ลูกไก่ 100 ตัว ที่เลี้ยงจะคงเหลือเป็นไก่กระทง 97 ตัว)

มาตรฐานของต้นทุนมาตรฐานไก่กระทง

- 1) มาตรฐานการคัดไก่ 97 %
- 2) เนื่องจากการเลี้ยงไก่กระทงเป็นการเลี้ยงแบบคละเพศ ไม่ต้องคำนวณราคา
ลูกไก่ตัวเมียที่ปรับปรุง
- 3) มาตรฐานต้นทุนอาหารเฉลี่ยตามน้ำหนัก

	<u>อัตราส่วน %</u>
อาหารระยะ 1-14 วัน	8.5
15-35 วัน	33
36-56 วัน	58.5

4) มาตรฐานจำนวนแรงงานที่ต้องการใช้ต่อไก่ 1 ตัว 4 นาที

รายละเอียด

จำนวนแรงงานที่ใช้ คนงาน 10 คน

ผู้จัดการ 1 คน

บริการ 1 คน

ทำงานวันละ 8 ชั่วโมง 1 ปี $12 \times 8 \times 365 \times 60$ นาที
2,102,400 นาที

1 ปี เลี้ยงไก่ได้ 5 รุ่น ๆ ละ 100,000 ตัว 500,000 ตัว

∴ จำนวนแรงงานที่ต้องการใช้ต่อไก่ 1 ตัว 4 นาที

5) มาตรฐานค่าใช้จ่ายฟาร์มต่อไก่ 1 ตัว 12%

รายละเอียด

ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด .60 บาทต่อตัว

ค่าเสื่อมราคาอาคาร 1.029 "

ค่านายและวัคซีน .305 "

รวมค่าใช้จ่ายฟาร์ม 1.934 "

ค่าอาหารต่อตัว 16.06 บาท

∴ มาตรฐานค่าใช้จ่ายฟาร์มต่อไก่ 1 ตัว 12% ของมูลค่าอาหารที่ใช้

6) มาตรฐานอัตราเปอร์เซ็นต์ของต้นทุนการเจริญเติบโต

<u>ลำดับ</u>	<u>อัตราเปอร์เซ็นต์ของต้นทุนการเจริญเติบโต</u>
1	5
2	12
3	21
4	33
5	48
6	63
7	78
8	100

รายละเอียด

ต้นทุนมาตรฐานของอาหาร ค่าแรง และค่าใช้จ่ายฟาร์มแต่ละลำดับ

<u>ลำดับ</u>	<u>อาหาร</u>	<u>ค่าแรง</u>	<u>ค่าใช้จ่ายฟาร์ม</u>	<u>รวม</u>	<u>สะสม</u>
1	.459	.041	.324	.824	.824
2	.918	.038	.389	1.345	2.169
3	1.468	.038	.204	1.710	3.879
4	1.954	.038	.204	2.196	6.075
5	2.426	.038	.204	2.668	8.743
6	2.466	.038	.203	2.707	11.45
7	2.672	.038	.203	2.913	14.363
8	3.698	.038	.203	3.939	18.302
	16.061	.307	1.934	18.302	

7) มูลค่าต้นทุนไก่กระทงแต่ละสัปดาห์

<u>สัปดาห์</u>	<u>ต้นทุนต่อตัว</u>
1	5.979
2	7.324
3	9.034
4	11.23
5	13.898
6	16.605
7	19.518
8	23.457

ค่าลูกไก่ตัวละ 5 บาท มาตรฐานการคักไก่ 97%

$$\text{ต้นทุนไก่จากลูกไก่ } 5 \div \frac{97}{100} = 5.155$$

ต้นทุนมาตรฐานไก่ไข่ของประเทศไทย

ไก่ไข่ในวิสาหกิจชุมชนนี้จะยกตัวอย่างไก่ไข่ซุ๊ปเปอร์ฮาร์โก้ ซึ่งเป็นไก่ของบริษัทอาร์เบอร์เอเคอร์ จำกัด การเลี้ยงไก่ไข่จะมีทั้งระยะเจริญเติบโต และระยะวางไข่ โดยปกติไก่ไข่ซุ๊ปเปอร์ฮาร์โก้ จะเริ่มไข่เมื่อสัปดาห์ที่ 25 ของการเลี้ยง และการเลี้ยงไก่ไข่ซุ๊ปเปอร์ฮาร์โก้จะเลี้ยงจนถึงสัปดาห์ที่ 75 ของการเลี้ยง

รายละเอียดประกอบการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไก่ไข่

1) รายละเอียดโรงเรือนไก่ไข่

1. ขนาดของโรงเรือนไก่อายุ 1-18 สัปดาห์ 115 x 10 เมตร เลี้ยงไก่ 8,000 ตัวต่อเล้า โรงเรือนไก่อายุ 19-75 สัปดาห์ โรงเรือนขนาด 6 x 92 เมตร เลี้ยงไก่ 7,000 ตัวต่อเล้า

2) จำนวนของโรงเรือน ไก่รุ่น 15 หลัง ไก่ไข่ 30 หลัง

3) ลักษณะโรงเรือน โรงเรือนเป็นแบบจั่ว 2 ชั้น เทปูน หลังคามุงสังกะสี ก่อกำแพงสูงจากพื้นเล้า 30 เซนติเมตร

2) รายละเอียดอุปกรณ์การเลี้ยงไก่ไข่

1) รางอาหาร รางอาหารสังกะสี

2) รางน้ำ ไซ้รางน้ำอัตโนมัติ

3) กรงค้ำ กรงค้ำลวดขนาด 16" 8" จูไก่ได้ 24 ตัวต่อกรง
1 โรงเรือนเรียง 8 แถว ๆ ละ 37 อัน

4) พัดลม พัดลมขนาด 36" 5 ตัวต่อหลัง

รวมค่าก่อสร้างและอุปกรณ์การเลี้ยงไก่รุ่น 15 หลัง 4,410,000 บาท

รวมค่าก่อสร้างและอุปกรณ์การเลี้ยงไก่ไข่ 30 หลัง 13,500,000 "

ค่าเสื่อมราคา 5 ปี

3) รายละเอียดและโปรแกรมการใช้จ่ายของบริษัท แอ็ควานท์ฟาร์มมา จำกัด

โปรแกรมการทำวัคซีนและใช้จ่าย

ในไก่ไข่ 1,000 ตัว

อายุ 1 วัน - 75 อาทิตย์

อายุ	ชื่อวัคซีนและยา	วิธีใช้	จำนวนยา และวัคซีน	ราคา/บาท
1 วัน	มะเร็ง	ฉีดใต้หนัง	1000	โคสต์ 325.-
3-5 วัน	นิวคาสเซิล	หยอดตาหรือหยอดจมูก	100	โคสต์ 55.25
	เอ.วี.ที. ปี 12	ละลายน้ำ	47.5	กรัม 12.97

อายุ	ชื่อวัคซีนและยา	วิธีใช้	จำนวนยา และวัคซีน	ราคา/บาท
7 วัน	ฉีดพิษ ตัดปาก	แทงปีก	1000	โด้ส 130.-
	เอ.วี.ซิน + ปี 12	ละลายน้ำ	84.7	กรัม 45.69
14 วัน	วัคซีนรวม	หยอดตาหรือหยอด จมูกหรือละลายน้ำ กิน	1000	โด้ส 74.75
	เอ.วี.ซิน + ปี 12	ละลายน้ำกิน	84.7	กรัม 45.69
36 อาทิตย์	กลองเสียงอักษ	หยอดตาหรือหยอด จมูกหรือละลายน้ำ	1000	โด้ส 172.25
	เอ.วี.ซิน + ปี 12	ละลายน้ำกิน	286.35	กรัม 78.18
8 อาทิตย์	วัคซีนรวม	หยอดตาหรือหยอด จมูกหรือละลายน้ำ	1000	โด้ส 74.75
	เอ.วี.ซิน + ปี 12	ละลายน้ำ	400.89	กรัม 109.44
16 อาทิตย์	วัคซีนรวม	หยอดตาหรือหยอด จมูกหรือละลายน้ำ	1000	โด้ส 74.75
	เอ.วี.ซิน + ปี 12	ละลายน้ำ	1260	กรัม 343.98
18 อาทิตย์	กลองเสียงอักษ	หยอดตาหรือหยอด จมูกหรือละลายน้ำ	1000	โด้ส 172.25
	เอ.วี.ซิน + ปี 12	ละลายน้ำ	1260	กรัม 343.98

อายุ	ชื่อวัคซีนและยา	วิธีใช้	จำนวนยา และวัคซีน	ราคา/บาท
20 อาทิตย์				
32 อาทิตย์	วัคซีนรวม	หยอดตาหรือหยอด		
44 อาทิตย์		จุ่มหรือละลายน้ำ	6000 โท๊ส	448.50
56 อาทิตย์	เอ.วี.ซิน ปี 12	ละลายน้ำ	7560 กรัม	2,063.88
68 อาทิตย์				
70 อาทิตย์				
			รวมเป็นเงิน	4,571.31
			เฉลี่ยต่อไก่ 1 ตัว	4.57

ละลายน้ำกินก่อนทำวัคซีน 1 วัน และหลังทำวัคซีน 2 วัน
วัคซีนรวม คือ นิวคาสเซิลชนิดโคตาโซคาร์รวมกับหลอกลมอักเสบ

4) รายละเอียดวิธีการเลี้ยง จะเลี้ยงแยกเป็นไก่รุ่น และไก่ไข่ ไก่รุ่นจะเลี้ยงระยะ 1 - 18 สัปดาห์ แล้วนำไก่รุ่นไปเลี้ยงในฟาร์มไก่ไข่โดยเลี้ยงในทรงก้น

5) รายละเอียดแรงงานที่ใช้

ระยะไกรุ่น จำนวนคน 39 คน เงินเดือน 46,000 บาทต่อเดือน

ระยะโกไข่ จำนวนคน 75 คน เงินเดือน 92,500 บาทต่อเดือน

โบนัสปีละ 1 เดือน

ระยะไกรุ่น คนงาน 39 คน

ทำงานวันละ 8 ชั่วโมง 1 ปี $39 \times 8 \times 365 \times 60$ นาที

= 6,832,800 นาที

1 ปี เลี้ยงไก่ 240,000 ตัว

∴ ในระยะเจริญเติบโตจำนวนแรงงานที่ต้องการใช้ต่อ
ไก่ 1 ตัว 28 นาที

6) รายละเอียดอื่น ๆ

อาหารไก่ ใช้อาหารสำเร็จของบริษัท กรุงเทพอาหารสัตว์ จำกัด

รายละเอียดการใช้มีดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนการใช้อาหารต่อตัวต่อสัปดาห์
ระยะเจริญเติบโต

อายุ (สัปดาห์)	น้ำหนักอาหาร (ก.ก.)
1	.105
2	.140
3	.224
4	.301
5	.329
6	.156
7	.208
8	.156
9	.208
10	.327
11	.436
12	.327
13	.452
14	.339
15	.488
16	.366
17	.524
18	.393
19	.560
20	.420
21	.616
22	.462
23	.616
24	.462
	<u><u>8.619</u></u>

ระยะวางไข่

อายุ (สัปดาห์)	น้ำหนักอาหาร (ก.ก)	อายุ (สัปดาห์)	น้ำหนักอาหาร (ก.ก)
25	.714	51	.903
26	.840	52	.903
27	.903	53	.903
28	.966	54	.903
29	.994	55	.903
30	1.029	56	.903
31	1.029	57	.903
32	1.029	58	.903
33	.994	59	.903
34	.994	60	.903
35	.994	61	.903
36	.966	62	.903
37	.966	63	.868
38	.966	64	.868
39	.966	65	.868
40	.966	66	.868
41	.966	67	.868
42	.931	68	.868
43	.931	69	.868
44	.931	70	.868
45	.931	71	.868
46	.903	72	.868
47	.903	73	.868
48	.903	74	.840
49	.903	75	.845
50	.903	76	.845

47.425

การผลิต

มาตรฐานการผลิตไข่ต่อจำนวนตัว

สัปดาห์	เปอร์เซ็นต์การไข่	สัปดาห์	เปอร์เซ็นต์การไข่
25	5	51	74
26	19	52	73
27	43	53	73
28	66	54	72
29	80	55	71
30	83	56	71
31	87	57	70
32	86	58	69
33	85	59	69
34	85	60	68
35	84	61	67
36	84	62	66
37	83	63	66
38	82	64	65
39	81	65	64
40	81	66	64
41	80	67	63
42	80	68	63
43	78	69	62
44	78	70	61
45	77	71	61
46	77	72	61
47	76	73	60
48	76	74	59
49	76	75	59
50	75	76	58

มาตรฐานของต้นทุนมาตรฐานไก่ไข่

- 1) มาตรฐานการคักไก่ 95%
- 2) เนื่องจากการเลี้ยงไก่ไข่แบบเปอร์ฮาร์โก ไม่มีตัวผู้รวมอยู่ด้วย ไม่จำเป็นต้องคำนวณราคาลูกไก่ตัวเมียที่ปรับปรุงด้วยราคาลูกไก่ตัวผู้ ราคาลูกไก่มาตรฐาน 9.50 บาท

- 3) มาตรฐานต้นทุนอาหาร เฉลี่ยตามน้ำหนัก

	ราคาต่อ ก.ก. (บาท)	อัตราส่วน %
อาหารระยะแรก	4.41	20
อาหารระยะเจริญเติบโต	3.44	60
อาหารระยะวางไข่	3.47	20
ต้นทุนอาหาร เฉลี่ยตามน้ำหนัก ก.ก. ละ	3.64	

- 4) มาตรฐานจำนวนแรงงานที่ต้องการใช้ต่อไก่ 1 ตัว 28 นาที

- 5) มาตรฐานค่าใช้จ่ายฟาร์มต่อไก่ 1 ตัว

ค้ายาและวัคซีน	2.474	
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4.80	
ค่าเสื่อมราคา	3.675	
รวมค่าใช้จ่ายฟาร์มต่อตัว		<u>10.952</u>
ค่าอาหารต่อตัว	31.36	

- ∴ มาตรฐานค่าใช้จ่ายฟาร์มต่อไก่ 1 ตัว 35% ของมูลค่าอาหาร

6) มาตรฐานอัตราเปอร์เซ็นต์ของต้นทุนการเจริญเติบโต

<u>ลำดับ</u>	<u>อัตราเปอร์เซ็นต์ของต้นทุนการเจริญเติบโต</u>
1	3
2	6
3	9
4	13
5	17
6	21
7	24
8	27
9	30
10	33
11	37
12	41
13	45
14	49
15	54
16	59
17	64
18	69
19	74
20	79
21	85
22	90
23	95
24	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายละเอียด ทุนมาตรฐานของอาหาร ค่าแรง และค่าใช้จ่ายฟาร์ม
แต่ละสปีคัท

ค่าใช้จ่ายฟาร์ม

สปีคัท	อาหาร	ค่าแรง	ค้ายา	ค่าเสื่อมราคา	อื่น ๆ	รวม	สะสม	%
1	.46	.108	.569	.156	.20	1.493	1.493	3
2	.62	.104	.120	.153	.20	1.197	2.690	6
3	.99	.104	-	.153	.20	1.447	4.137	9
4	1.33	.104	-	.153	.20	1.787	5.924	13
5	1.45	.104	-	.153	.20	1.907	7.831	17
6	.69	.104	.250	.153	.20	1.397	9.228	21
7	.92	.104	-	.153	.20	1.377	10.605	24
8	.69	.104	.184	.153	.20	1.331	11.936	27
9	.82	.104	-	.153	.20	1.277	13.213	30
10	1.12	.104	-	.153	.20	1.577	14.790	33
11	1.50	.104	-	.153	.20	1.957	16.747	37
12	1.12	.104	-	.153	.20	1.577	18.324	41
13	1.55	.104	-	.153	.20	2.007	20.331	45
14	1.17	.104	-	.153	.20	1.627	21.958	49
15	1.68	.104	-	.153	.20	2.137	24.095	54
16	1.26	.104	.419	.153	.20	2.136	26.231	59
17	1.80	.104	-	.153	.20	2.257	28.488	64
18	1.35	.104	.516	.153	.20	2.323	30.811	69
19	1.93	.104	-	.153	.20	2.387	33.198	74
20	1.44	.104	.419	.153	.20	2.316	35.514	79
21	2.13	.104	-	.153	.20	2.587	38.101	85
22	1.6	.104	-	.153	.20	2.057	40.158	90
23	2.14	.104	-	.153	.20	2.057	44.812	95
24	1.60	.104	-	.153	.20	2.057	44.812	100
	31.36	2.50	2.477	3.675	4.8		44.812	

- 7) มูลค่าซาก (ไก่แก่) น้ำหนัก 2.3 ก.ก. ราคาขาย ก.ก. ละ 7.-บาท
 8) มาตรฐานการลดลงของการให้ประโยชน์ของแม่ไก่

<u>ลำดับการเลี้ยง</u>	<u>มาตรฐานการลดลง</u> <u>ของการให้ประโยชน์</u>	<u>ลำดับการเลี้ยง</u>	<u>มาตรฐานการลดลง</u> <u>ของการให้ประโยชน์</u>
	<u>%</u>		<u>%</u>
25	100	50	46
26	100	51	44
27	100	52	42
28	98	53	40
29	96	54	38
30	93	55	36
31	91	56	34
32	89	47	32
33	86	58	30
34	84	59	28
35	82	60	26
36	79	61	24
37	77	62	23
38	74	63	21
39	72	64	19
40	70	65	17
41	68	66	15
42	65	67	14
43	63	68	12
44	61	69	10
45	59	70	8
46	57	71	7
47	55	72	5
48	52	73	3
49	50	74	2
		75	0

9) มูลค่าสินค้าคงคลังโกไข่ในแต่ละสัปดาห์ ระยะ เจริญเติบโต

อายุการ เลี้ยง (สัปดาห์)	ต้นทุนการ เจริญเติบโต	ต้นทุนแม่ไก่จากลูกไก่	มูลค่าสินค้าคงคลังต่อ ตัวโกไข่
1	1.493	10	11.493
2	2.690	10	12.690
3	4.137	10	14.137
4	5.924	10	15.924
5	7.831	10	17.831
6	9.228	10	19.228
7	10.605	10	20.605
8	11.936	10	21.936
9	13.213	10	23.213
10	14.790	10	24.790
11	16.747	10	26.747
12	18.324	10	28.324
13	20.331	10	30.331
14	21.958	10	31.958
15	24.095	10	34.095
16	26.231	10	36.231
17	28.488	10	38.488
18	30.811	10	40.811
19	33.198	10	43.198
20	35.514	10	45.514
21	38.101	10	48.101
22	40.158	10	50.158
23	42.755	10	52.755
24	44.812	10	54.812

หมายเหตุ

ราคาลูกไก่ 9.50 บาทต่อตัว

มาตรฐานการคัดไก่ 95%

∴ ต้นทุนแม่ไก่จากลูกไก่ $9.50 \div \frac{95}{100} = 10$ บาท

10) มูลค่าสินค้าคงคลังโกไข่แต่ละสัปดาห์ระยะวางไข่

1. ต้นทุนการเจริญเติบโต 54.812 บาท

2. มูลค่าซากโกไข่ = น้ำหนักโกเมื่อหมดระยะวางไข่ ราคาขาย
= 2.3 X 7
= 16.10 บาท

ต้นทุนการผลิต (ต้นทุนแม่โกที่จะคัดจำหน่ายเป็นต้นทุนของไข่) = (1)-(2)

= 54.812 - 16.1

= 38.712 บาท

อายุการเลี้ยง (สัปดาห์)	คงเหลือของมูลค่า	ต้นทุนการผลิตจากแม่โกคอตหัว	มูลค่าต้นทุนการเจริญเติบโตทุกตัวที่เหลือคอตหัว	มูลค่าซากคอตหัว	มูลค่าสินค้าคงคลังโกไข่คอตหัว
25	100	38.712	38.712	16.1	54.812
26	100	38.712	38.712	16.1	54.812
27	100	38.712	38.712	16.1	54.812
28	98	38.712	37.938	16.1	54.038
29	96	38.712	37.163	16.1	53.263
30	93	38.712	36.002	16.1	52.102
31	91	38.712	35.228	16.1	51.328
32	89	38.712	34.454	16.1	50.554
33	86	38.712	33.292	16.1	49.392
34	84	38.712	32.518	16.1	48.618
35	82	38.712	31.744	16.1	47.844
36	79	38.712	30.582	16.1	46.682
37	77	38.712	29.808	16.1	45.908

อายุการ เลี้ยง (สัปดาห์)	ช่วงเหลือของ มูลค่า	ต้นทุนการผลิต จากแม่ไก่ทอดตัว	มูลค่าต้นทุน การเจริญ เติบโตทุก เหลือทอดตัว	มูลค่าซาก ทอดตัว	มูลค่าสินค้า คงคลังโก ไซทอดตัว
38	74	38.712	28.647	16.1	44.747
39	72	38.712	27.873	16.1	43.973
40	70	38.712	27.098	16.1	43.198
41	68	38.712	26.324	16.1	42.424
42	65	38.712	25.163	16.1	41.263
43	63	38.712	24.389	16.1	40.489
44	61	38.712	23.614	16.1	39.714
45	59	38.712	22.840	16.1	38.940
46	57	38.712	22.066	16.1	38.166
47	55	38.712	21.292	16.1	37.392
48	52	38.712	20.130	16.1	36.230
49	50	38.712	19.356	16.1	35.456
50	46	38.712	17.808	16.1	33.908
51	45	38.712	17.033	16.1	33.133
52	42	38.712	16.259	16.1	32.359
53	40	38.712	15.485	16.1	31.585
54	38	38.712	14.711	16.1	30.811
55	36	38.712	13.936	16.1	30.036
56	34	38.712	13.162	16.1	29.262
57	32	38.712	12.388	16.1	28.488
58	30	38.712	11.614	16.1	27.714

อายุการ เลี้ยง (สัปดาห์)	ช่วงเหลือของ มูลค่า	ต้นทุนการผลิต จากแม่ไก่ทอดตัว	มูลค่าต้นทุน การเจริญ เติบโตของ เหลือทอดตัว	มูลค่าซาก ทอดตัว	มูลค่าสินค้า คงคลังโก ไสทอดตัว
59	28	38.712	10.839	16.1	26.939
60	26	38.712	10.065	16.1	26.165
61	24	38.712	9.291	16.1	25.391
62	23	38.712	8.904	16.1	25.004
63	21	38.712	8.130	16.1	24.230
64	19	38.712	7.355	16.1	23.455
65	17	38.712	6.581	16.1	22.681
66	15	38.712	5.807	16.1	21.907
67	14	38.712	5.420	16.1	21.52
68	12	38.712	4.645	16.1	20.745
69	10	38.712	3.871	16.1	19.971
70	8	38.712	3.097	16.1	19.197
71	7	38.712	2.710	16.1	18.810
72	5	38.712	1.936	16.1	18.036
73	3	38.712	1.161	16.1	17.261
74	2	38.712	.774	16.1	16.874
75	0	38.712	-	16.1	16.100